

VOKIETIJOS LB VALDYBOS *INFORMACIJOS*

Informationsblatt der Litauischen Volksgemeinschaft in der Bundesrepublik Deutschland e.V.

Nr. 4 (521)

2006 gruodis / Dezember 2006

*Mielos narės, mieli nariai,
Tautos seserys ir broliai,*

Tėvynė nesirenkama – ji gaunama kaip dovana kartu su gimtąja kalba, papročiais, tėviškės grožiu. Tėvynė – tai lyg kėlrodė žvaigždė, kurios pusėn visi keliaujame, nes tik joje iš tiesų dziaugiasi mūsų širdys ir tik jos nenumaldoma trauka rodo mums visiems, likimo išblaškytiems po pasaulį, tikrąjį kelią lietuvybės ir savo šaknų suvokimo bei puoselėjimo link.

Tačiau su likimo dovana dažnai elgiamasi įvairiai ir nevienodai: kai kurie ją tiesiog išmeta kaip nereikalingą naštą, kai kurie – palieka ją dulkėti savo gyvenimo lentynose sakydami, kad prisimins ją geresniais ir lengvesniais laikais. Tačiau mano, o ir daugumos Jūsų įsitikinimu, Tėvynę turime laikyti brangiausia kada nors gauta gyvenime dovana.

Todėl kyla klausimas, ką turime nuveikti, kad Tėvynės ir lietuvybės suvokimas mūsų tautiečių protuose ir širdyse neliktų tik nominalus, formalus dalykas, kuris prisimenamas tik tuomet, kai dokumentuose reikia įrašyti šalies, kurioje gimė, pavadinimą? Ką turime nuveikti dėl unikalios mūsų kalbos, papročių, mentaliteto išlikimo? Kaip integruojantis į svetimos šalies gyvenimą išlaikyti lietuviškumą?

Kalėdos – tai stebuklų metas, tad linkių Jums svajonių išsipildymo, sveikatos ir didelio pasisekimo asmeniniame gyvenime. Neužmirškime tautiškumo, puoselėkime gimtąją kalbą ir mylėkime savo artimą!

Dėkoju Jums už ištikimą bendradarbybę ir darbą Vokietijos Lietuvių Bendruomenės labui nuoširdžiai tikėdamasis, kad Naujuosius metus sutiksite tarp mylimų žmonių.

Tegul 2007-ieji metai atneša į Jūsų namus santarvę, laimę ir šilumą!

Nuoširdžiausi sveikinimai šv. Kalėdų bei Naujųjų metų proga –

Vokietijos Lietuvių Bendruomenės pirmininkas
Antanas Šiugždinis

Lietuvos nacionalinė
M.Mažvydo biblioteka

Vokietijos Lietuvių Jaunimo Sąjunga sveikina

Lietuvių Bendruomenės narius su šv. Kalėdomis

bei Naujaisiais metais

ir linki kántrybės nebaigtiems darbams užbaigti, kūrýbinio impulso naujiems pradėti, lengvos Laimės rankos, stiprios sveikatos ir džiugios šventinės nuotaikos!

Evangelikų žiniai

1946 m. lapkričio 9 ir 10 d. Lebenstedte sinodas įkūrė Išeivijos lietuvių evangelikų bažnyčią.

Po 60 metų lietuviškai kalbantiems vis dar 8 vietose Vokietijoje yra laikomos evangeliškos pamaldos. Sielovados darbą šiuo metu dirba 3 dvasiškiei: Ričardas Baliulis (Hamburgas), Valdas Jelis (Hagenas) ir Bernardas Schmidtas (Bad Zwischenahnas). Dr. Arnoldas Algimantas Gintautas (Bonna) atstovauja Lietuvių evangelikų bažnyčiai Vasario 16-osios gimnazijos kuratorijoje. Prof. habil. dr. Richardas Tautvaišas (Brühlas) yra visų lietuvių evangelikų bažnytinių veikėjų ratelio koordinatorius.

2006 m. rugsėjo 19 d. ev. vyskupas Hansas Dumpys atsisakė savo pareigų. Išeivijos bažnyčios vyriausioji taryba iki kito

sinodo pavedė Čikagos Ziono parapijos klebonui kunigui Valdui Aušrai eiti vyskupo pareigas.

2007 m. gegužės mėn. vyks sinodas, kuris ketina Lietuvių evangelikų liuteronų bažnyčią išseivijoje prijungti prie Lietuvos evangelikų liuteronų bažnyčios.

Daugiau informacijos rasite internete www.liuteronai.lt

Vokietijoje lietuviškai kalbantys dvasininkai:

Ričardas Baliulis, tel. 040-602 9602

Valdas Jelis (Žielys), tel. 02331-43532, el. p.: vajelis@aol.com
Ričardas Baliulis

Informacija apie stipendijų studijoms ir stažuotėms galimybes

Yra galimybė gauti vyriausybines stipendijas studijoms ir stažuotėms Lietuvoje. Stipendijomis nėra visiškai pasinaudojama (kasmet gali būti finansuojama 30 mėnesių, o iš viso per 6 metus buvo finansuoti tik 47 mėnesiai, o paskutiniaisiais metais apskritai **nebuvo gauta nė vienos paraiškos**.)

Informacija apie stipendijų studijoms ir stažuotėms galimybes, paraiškos dokumentus, pateikimo terminus ir kt.:

http://www.mokslas.lt/index.cgi?menu_item=IC_8_en&lang=en

Vokietijos ir Lietuvos dvišaliai susitarimai švietimo ir kultūros srityse:

http://www.smm.lt/t_bendradarbiavimas/tsusitarimai.htm

Jei kiltų klausimų, susijusių tiek su šiomis stipendijomis, tiek su studijomis Vilniaus universitete, visada prašome kreiptis! Kolegos ir studentai iš Vokietijos pas mus visada yra ypač laukiami!

Milda Girdzijauskaitė, SOCRATES institucinė koordinatė

Tarptautinių programų ir ryšių skyrius

Vilniaus universitetas

Universiteto g. 3, LT-01513 Vilnius

Tel. +370 5 2687048, faksas +370 5 2687069, El. p. milda.girdzijauskaite@cr.vu.lt

<http://www.vu.lt>

DĖMESIO!

VLB apylinkių valdyboms, lituanistinėms mokykloms,

Lietuvių kultūros instituto bibliotekoje yra nemažai vertingų lituanistinių knygų (istorinės, grožinės, vaikų ir kt. literatūros) dubletų.

Jeigu apylinkės planuoja steigti savo knygynėlius arba lituanistinėms mokyklėlėms būtų reikalingos lietuviškos knygos, prašome kreiptis į LKI arba VLB valdybą. Knygos apylinkėms ir mokykloms atiduodamos veltui. Jas reikia tik atsirinkti ir parsivežti.

DĖMESIO!

ŠIAME NUMERYJE:

Draugystės tiltas-2007 3 psl.

Lituanistinės mokyklos . . . 3-5 psl.

LKI suvažiavimas 7-8 psl.

VLB darbuotojų

suvažiavimas Berlyne . 9-11 psl.

ELKC steigimas 12 psl.

Mūsų apylinkėse 14-16 psl.

Jaunime 17 psl.

Vasario 16-osios

gimnazijoje 18-19 psl.

Renginiai – skelbimai –

žinios 20 psl.

Viršelyje I. Zacharias atvirukas

Naujas Vokietijos LB Valdybos raštinės telefono numeris:

+49 (0)6256-859 818

ir el. pašto adresas:

vokietijoslb@voklb.de

info@voklb.de

(Nuo kitų metų VLB Valdyba voklb@aol.com adresu nebus pasiekama)

DRAUGYSTĖS TILTAS – 2007 HÜTTENFELDE

Šiais metais jau tradicija tapusi savaitgalinė lituanistinė stovykla vaikams, tėveliams ir mokytojams DRAUGYSTĖS TILTAS atkeliauja į Vokietiją. Ji vyks 2007 m. liepos 6–8 d. Hüttenfelde, Vasario 16-osios gimnazijoje. Atvykti kviečiami Europos lituanistinių mokyklėlių moksleiviai, jų tėveliai, mokytojai, bendruomenių pirmininkai. Generalinis šio renginio rėmėjas yra Tautinių mažumų ir išeivijos departamentas prie LR Vyriausybės.

Būsimo renginio Hüttenfelde metu organizatoriai numato surengti vaikams įdomių užsiėmimų: sportinius turnyrus su lietuviška atributika, piešimo, šokių, dainų ratelius, simbolinę pamokėlę gimnazijoje. Numatomas projektas „Lietuva internete“, kompiuteriniai lietuviški žaidimai, koncertas, linksma tautinė vakaronė, pobūvis prie laužo su piemenėlių valgiais ir dainomis. Tėveliai, nemokantys lietuviškai, galės dalyvauti lietuvių kalbos kursuose. Bendruomenių vadovai turės puikią progą aptarti savo einamus reikalus bei kurti naujas iniciatyvas.

Lituanistinių mokyklėlių vadovų susitikimo metu Hüttenfelde š.m. lapkričio 10–11 d. buvo įkurtas DRAUGYSTĖS TILTO–2007 rengimo komitetas. Jo vadove išrinkta Salomėja Böttcher iš Hamburgo. Komiteto koordinatore bus PLB Valdybos narė Dalia Henke. Visų mokyklėlių mokytojai mielai pasisiūlė padėti ruošti šiam renginiui. Taip pat mielai talkininkaus Vokietijos jaunimo sąjunga, gimnazijos mokytojai ir VLB nariai.

Mūsų laukia didžiulis darbas. Tikimės supratimo ir pagalbos iš apylinkių, įvairių lietuviškų organizacijų, įmonių, privačių asmenų. Be jų paramos suorganizuoti tokio masto renginį būtų labai sunku.

Užsienio lituanistinių mokyklų stovykla DRAUGYSTĖS TILTAS rengiama jau trečius metus. Jos įkvėpėjai ir pradininkai buvo Švedijos lietuvių bendruomenė ir Švedijos lituanistinė „Saulės“ mokykla, 2005 m. birželį sukvietusi užsienio lietuvių bendruo-

menų valdybų atstovus, mokyklėlių mokytojus, moksleivius ir jų tėvelius į Sigtuną. 2006 metais šeimininko teises perėmusi Airijos lietuvių bendruomenė ir Dublino lituanistinė mokykla „4 vėjai“ organizavo stovyklą Dubline, kuri taip pat sulaukė stulbinamo pasisekimo. Jo metu vienbalsiai nuspręsta kito DRAUGYSTĖS TILTO–2007 organizavimą patikėti Vokietijos lietuvių bendruomenei ir čia veikiančioms lituanistinėms mokyklėlėms. Stovyklos tikslas yra susiburti ir kartu aptarti užsienyje gyvenančių lietuvių vaikų švietimo aktualijas, sustiprinti lietuvių kalbos, istorijos, kultūros ir tradicijų reikšmę vaikams, taip pat užmegzti šiltus santykius tarp Europos šalių lietuvių bendruomenių ir lituanistinių mokyklų. Šis unikalus renginys užtikrina tiesioginį visos Europos mokytojų, moksleivių bei jų tėvų bendravimą ir motyvuoja moksleivius dar rimčiau kibti į lietuvių kalbos studijas.

Švedijos lietuvių bendruomenės pirmininkė Virginija Langbakk savo padėką organizatoriams baigė šiais žodžiais: „Šio renginio metu mums ne tik pavyko stipriau suburti savo bendruomenę, bet ir kitoms bendruomenėms įrodyti, kad Švedijos lietuviai ir „Saulės“ mokyklėlė pasėjo tokį grūdą, kuris atsparus, tvirtas ir ilgai bus visiems reikalingas.“

Daugiau informacijos apie DRAUGYSTĖS TILTĄ galėsite rasti internete www.draugystestiltas.eu

Gintaras Ručys ir Bernadeta Goštautaitė

Organizacinis komitetas

Salomėja Böttcher (Hamburgas) – pirmininkė

Dalia Henke (Hamburgas) – koordinatore

Gintaras Ručys (Hüttenfeldas) – išdininkas

Martynas Gaurilčikas (Mannheimas)

Aušra Malinauskaitė (Bonna)

Darius Subačius (Hüttenfeldas)

Renginio globėjai

Evaldas Ignatavičius, LR ambasadorius

Antanas Šiugždinis, VLB pirmininkas

Andrius Šmitas, Vasario 16-osios gimnazijos direktorius

Loreta Paulauskaitė, PLB Švietimo komisijos pirmininkė

Eleonora Jonušienė, Draugystės tilto įkūrėja

Švietimo reikalai aptarti Madride

Šių metų spalio 26–27 d. teko dalyvauti Ispanijos lietuvių bendruomenės surengtame seminare „Švietimas išeivijoje. Bendradarbiavimas su Lietuvos įstaigomis ir jų atstovybėmis užsienyje“. Seminaras vyko Lietuvos ambasadoje Madride, ten vyravusi draugiška bei dalykinė atmosfera visus gerai nuteikė. Ispanijos lietuvių aktyvas gerai žino savo ben-

drumenės švietimo problemas, mokyklų rūpesčius, tad jų sprendimas „griebti jautį už ragų“, t.y. susitikti su Seimo, Švietimo ir mokslo ministerijos, Išeivijos departamento atstovais tikrai buvo savalaikis ir labai reikalingas. Išklaudyta nemažai įdomių pranešimų, pasikeista informacija („ką mes darome ir ką jūs darote“), išsakytos mūsų problemos,

rūpesčiai, pasidžiaugta gražiais ir gerais darbais, diskutuota, bandyta ieškoti tinkamų sprendimų.

Europos lituanistinių mokyklų padėtis gana nevienoda. Bendruomenės ir mokyklos, kurias tikra to žodžio prasme apgulė lietuvičiai (Airija, Didžioji Britanija, Ispanija), tikrai turi rimtų rūpesčių: kaip organizuoti mokyklų darbą, rasti

lėšų jų išlaikymui, įdarbinti kvalifikuotus mokytojus ir pan. Šiandieninė padėtis šaukte šaukiasi jau ne tik savaitgalio mokyklos pramogų, bet ir normalios lietuviškos mokyklos atidarymo (Airijos lietuvių pozicija). Vokietijos pedagogų bėdos būtų žymiai kuklesnės. Mes dar tik kuriamės, rūpinamės patalpomis, ieškome tinkamų programų ir vadovėlių, esame labiau sutelkę dėmesį į dvikalbių vaikų mokymą.

Prieš vykdama į seminarą, bandžiau gauti informacijos iš Vokietijoje jau įsteigtų mokyklų, surinkti mūsų nuomonės į krūvą, bet to padaryti lyg ir nepavyko: arba tos problemos mums dar neatrodo tokios didelės, arba įsikūrimo rūpesčiai sutrukdė daryti platesnius apibendrinimus. Tačiau padėtis ir pas mus keičiasi jau nebe mėnesiais, bet dienomis. Kaskart sužinome apie naujas lietu-

viškas mokyklėles Vokietijoje, apie naujus iniciatyvius žmones, pasirengusius vaikus mokyti lietuvių kalbos, istorijos, supažindinti juos su Lietuvos papročiais, tradicijomis, dabarties aktualijomis. Susirinkę Hüttenfelde, pabandėme sudėlioti savo problemas, įkūrėme švietimo komisiją, tad ne viena šiame seminare išsakyta mintis tikrai pravers ir rikiuojant tos komisijos numatytus darbus.

Madride turėjau progą priminti susirinkusiems apie Draugystės tiltą – būsimą lituanistinių mokyklų sąskrydį Hüttenfelde, apie to renginio tikslus ir artimiausius uždavinius. Pasikeitė nuomonėmis su PLB Švietimo reikalų komisijos pirmininke L. Paulauskaite, kaip švietimo klausimus būtų naudingiau aptarti šio sąskrydžio metu organizuojamuose seminaruose mokytojams ir bendruomenių pirmininkams.

Madrido kaip ir neteko pamatyti, vos ne visą laiką praleidome „Lietuvos teritorijoje“ (ambasadoje), tačiau kelionė buvo tikrai įdomi ir naudinga, davusi gerų impulsų, praplėtusi pažinčių ratą (susižinau su puikiais Ispanijos lietuviškų mokyklų mokytojais). Įdomi diskusija tarp mokytojų ir valdžios atstovų dar kartą akivaizdžiai parodė, jog neturėtume skirstytis į savus ir svetimus, į „mes čia, Lietuvoje, ir jūs ten, užsienyje“, kad mūsų rūpesčiai yra bendri ir juos galima geranoriškai spręsti. Seminaras sustiprino mano įsitikinimą, kad „vienas lauke – ne karys“, kad dirbdami šį darbą pavieniui ilgai lauksime stebuklo, kuris vienu mostelėjimu jį padarytų lengvą, malonų ir tinkamai vertinamą.

Salomėja Böttcher,
Hamburgo lietuvių mokyklos „Abécélé“
vadovė

PIRMASIS LITUANISTINIŲ MOKYKLĖLIŲ MOKYTOJŲ SUSITIKIMAS

„Vis daugiau šeimų iš Lietuvos su savo mažamečiais vaikais atvyksta gyventi į Vokietiją. Džiugu, kad vis daugiau tėvų supranta, kaip svarbu išlaikyti lietuvišką kalbą, tradicijas. Tam gali padėti bendravimas namuose lietuviškai ir šeštadieninės lituanistinės mokyklėlės“, – šiais žodžiais š.m. lapkričio 10–11 d. Vokietijos LB valdybos pirmininkas A. Šiugždinis pasveikino lituanistinių mokyklėlių vadovus ir mokytojus, susirinkusius į pirmąjį lituanistinių mokyklėlių mokytojų susitikimą.

Idėja surengti tokį susitikimą kilo prieš pusantų metų VLB valdybos švietimo komisijai. Tuo metu veikė tik dvi lituanistinės mokyklėlės Hamburge ir Berlyne. Per šį vos dvejų metų laikotarpį įsikūrė naujos mokyklėlės Hannoveryje, Celleje, Köln-Bonnoje, Wiesbadene, Nürnberge, Mülheime. Hüttenfelde veikia „Kiškių klubas“.

Romuvos pilaitėje vykusiame susitikime taip pat dalyvavo bendruomenės atstovai, Vasario 16-osios gimnazijos lietuvių kalbos, religijos bei muzikos mokytojai, direktorius A. Šmitas.

Susirinkę mokytojai pasidalijo savo darbo džiaugsmiais ir rūpesčiais.

Jie džiaugėsi, kad savaitgalį susirinkę 4–12 metų vaikai gali mokytis lietuvių kalbos, šokti, dainuoti, o svarbiausia – tarpusavyje pabendrauti lietuviškai. Mokytojai yra dėkingi tėveliams, kurie ne tik atveda savo vaikus į mokyklėlę, bet ir ją pagal galimybes paremia. Galima pasidžiaugti ir tuo, kad nuo šių metų Tautinių mažumų ir išeivijos departamentas prie LR Vyriausybės suteikia galimybę, pateikus anketas–prašymus, gauti paramos: vadovėlių, įvairių mokymo priemonių, lėšų mokyklėlės veiklai plėsti.

Viena didžiausių problemų šiuo metu yra rasti patalpas pamokoms. Nors kelioms mokyklėlėms pasisėkė – joms patalpas suteikia ambasada arba vietos parapijos, daugumai rasti nuolatine vietą vis dar sunku.

Dalis suvažiavimo dalyvių: Gintaras Ručys, Salomėja Böttcher, Saulė Duknauskienė, Antanas Šiugždinis, Ilona Dovylaitė, Aušra Getautienė, Vaidas Banderis ir Dalia Henke

Keletas mokytojų, neturėdami patalpų, tačiau suprasdami savo misiją, pamokėles veda savo namuose.

Daugelis mokytojų susirūpinę galimybė darba lituanistinėje mokyklėlėje įtraukti į bendrą darbo stažą, daugelis jų yra profesionalūs pedagogai, Lietuvoje dirbę lietuvių kalbos ir literatūros mokytojais, aukštųjų mokyklų dėstytojais.

Mokytojai pabrėžė bendros mokymo metodikos, būdingos tik Vokietijoje augantiems lietuviukams, reikalingumą bei patirties pasidalijimo svarbą.

Konkrečioms problemoms spręsti buvo išrinkta Švietimo komisijos valdyba: G. Ručys – pirmininkas (VLB valdybos narys, Vasario 16-osios gimnazijos mokytojas), E. Aronštamenė (Köln-Bonna), dr. V. Bartusevičius (Wittlichas), S. Böttcher (Hamburgas) ir R. Zimmermann.

Vokietijos lituanistinių mokyklėlių kontaktinius duomenis galima rasti VLB tinklalapyje www.voklb.de

Gintaras Ručys

Interviu su Hamburgo mokyklėlės vadove Salomėja Böttcher:

Bernadeta Goštautaitė. Kuo svarbus Jums buvo šis [lituanistinių mokyklėlių mokytojų] susitikimas?

Salomėja Böttcher. Be jokio nurodymo „iš viršaus“, be jokių direktyvų ar mados vėjų viena po kitos įvairiuose Vokietijos miestuose atidaromos lietuviškos savaitgalio mokyklos. Geri norai ir entuziazmas gali tikrai labai daug, tačiau po tuo mokyklos stogu kyla ir daugybė rūpesčių, neaiškumų. Ko mokyti vaikus, kaip organizuoti mokomąjį procesą visiškai nemokantiems lietuviškai ir ką tik atvykusiems iš Lietuvos vaikams, kokius vadovėlius išsirinkti iš gausybės mokomųjų priemonių, kaip skatinti vaikų ir tėvų motyvaciją, kur prašyti metodinės, organizacinės paramos ir t.t., ir pan.

Ne į visus šiuos klausimus gali atsakyti Švietimo ministerijos ar Išeivijos departamento valdininkai, esantys Lietuvoje. Štai todėl reikalinga tokia Švietimo komisija.

B. G. Kokie dabartiniai didžiausi mokytojų rūpesčiai?

S. B. Kai kam atrodo, kad labiau žaidžiame mokyklą, o ne mokome vaikus, tad tiems žaidimams užtenka tik tėvų palikimo ir paramos. O iš tiesų kryptinga vaikų mokomoji veikla, pasirošimas šventėms, dalyvavimas bendruomenės renginiuose atima daug laiko, energijos, reikalauja pačių įvairiausių (ne tik lietuvių kalbos) žinių. Neretai mokytojoms tenka spręsti ir mokyklos buitinius klausimus, rengti įvairiausių projektus. Kai mokytojas už šį darbą negauna net vienkartinio atlyginimo, jo darbas tampa nereikšmingas, yra smarkiai nuvertinamas. Ar neatsitiks taip, kad po kelerių metų mokyklėlės pradės užsidarinėti, o mokytojos imsis privačių pamokų ir dirbs tik su pavieniais vaikais?

B. G. Kas yra svarbiausi Švietimo komisijos partneriai?

S. B. Mūsų darbo grupė turėtų vaisingai bendradarbiauti su PLB Švietimo komisija, prisidėti prie užsienio lietuvių mokytojų asociacijos veiklos, domėtis ES atitinkamais dokumentais. Ir, žinoma, aktyviau belstis į Vokietijos švietimo institucijų duris. Manau, kad už tų durų sėdintys žmonės dar nepakankamai gerai supranta čia gyvenančių kitataučių poreikio šviestis, laivintis, vienytis, išlaikyti savas tradicijas, nepakankamai supranta tai, kad tik išlaikęs savo tautinį tapatumą, atradęs savas šaknis žmogus lengviau „prigis“, integruosis į tos šalies visuomenę ir bus visavertis jos narys.

B. G. Ko tikėtės iš naujai įkurtos VLB Švietimo komisijos? Kuo ji turėtų užsiimti?

S. B. Ši žmonių grupė, mano manymu, galėtų platinti mokytojams reikalingą informaciją, rūpintis dirbančiųjų kvalifikacijos kėlimo klausimais, ieškoti būdų mokytojams kartą per metus susitikti ir aptarti savo rūpesčius, pasidalyti patirtimi. Komisijos uždavinys taip pat būtų rengti pedagogų apklausas, bandyti išreikšti mūsų visų poziciją aktualiais darbo stažo, atlygio klausimais, išsakyti šias problemas reikiamoms institucijoms Lietuvoje.

Pagaliau pats gyvenimas padiktuos ir pakoreguos mūsų veiklą. Tarsimės, diskutuosime, bandysime. Jau vien tai, kad grupė vieną tikslą turinčių žmonių bandys kartu ieškoti geresnių išeičių, rūpinsis mūsų mokyklų reikalais, yra puikus dalykas. Didelių kalnų gal ir nenuversime, visų problemų tikrai neišspręsiame, bet tikiu, kad dirbsime naudingą darbą.

Bernadeta Goštautaitė

Kölno „Šviesos žmonės“

Vienos liuanistinės mokyklos gimimo istorija

Norėčiau pasidžiaugti atsikūrusia mūsų lietuvių bendruomenės apylinke. Mes – tai Vokietijos lietuviai, gyvenantys apie Bonną bei Kölną. Turbūt visi žinote, kad Kölnas puikuoja savo pasaulinio garso meno šedevru – Trijų Karalių katedra. Statytojų tikslas buvo pastatyti tokią šventovę, kuri būtų jau iš toli ir iš visų pusių matoma, nes ji turėsianti simboliizuoti Trijų Karalių Kelrodę žvaigždę, rodytį jiems kelią pas Kūdikėlį Jėzų. Ir iš tikrųjų ši katedra (Kölner Dom) jau keli šimtmečiai yra šio miesto puošmena bei pasidžiaavimas, saugoma, kad jokie aukštesni pastatai jos nė iš vienos pusės neužstotų, kad ji ir šiandien būtų Kelrodė žvaigždė.

Bet aš ne apie šį šviesulį noriu rašyti. Aš noriu pasidžiaugti viena visai kuklia Kölno miesto bažnytele, o dar tiksliau – šios bažnyčios pusrūsyje esančia koplyčia, nes būtent ši vieta ir tapo Kölne, Bonnoje ir aplinkinėse vietovėse gyvenančių lietuvių traukos vieta. O subūrė mus čia ne ištainga šventovė, ne gro-

žiu ar meno šedevrais žavinti aplinka, o du visai kuklūs ir paprasti mūsų tautiečiai – tai kunigas Vidas Vaitiekūnas ir studentas Gvidas Mazgelis.

Kadangi senoji Kölno bei Bonnos apylinkė jau visai merdėjo, šie du žmonės ėmėsi iniciatyvą ją atgaivinti. Jie susitarė, kad būtų leista šioje koplyčioje aukoti lietuviškai šv. Mišias, internete paskelbė, kada ir kur jos vyks. Ir pradėjo burtis. Po Mišių dar susieidavom kokioj šalia esančioj kavinėj, pasidalydavom išgyvenimais, idėjom, mintimis. Taip vieno tokio susibūrimo metu viena moteris pasiūlė kurti ir lietuvišką savaitgalio mokyklėlę – ji mananti, kad vaikų, norinčių ją lankyti, tikrai turėtų rasti.

Turiu prisipažinti, kad aš labai skeptiškai priėmiau šią mintį, nors ir žinojau, kad tokia mokykla veikia Berlyne. Tačiau pati idėja buvo tokia uždeganti ir patraukli, kad dar tą patį sekmadienį grįžusi namo, sėdau prie kompiuterio ir ėmiau naršyti internete, ieškodama informacijos apie tokios rūšies moky-

las. Radau, kad savaitgalio lietuviška mokykla jau yra ir Hamburge (ir yra ten ne tik mokykla, bet ir darželis). Parašiau šių mokyklėlių vadovėms trumpus laiškelius, prašydama pasidalyti savo patirtimi – nuo ko jos pradėjo, į ką kreipėsi pirmiausia, kas pasiūlė joms pagalbą ir paramą. Labai greitai gavau labai nuoširdžius ir atvirus jų atsakymus. Tik tada pradėjau tikėti, kad galgi tikrai ši idėja galėtų virsti kūnu, todėl aš ir „judinau“ šį reikalą toliau. Kitas bendruomenės susirinkimas jau oficialiai paskyrė mokyklos kūrimo iniciatyvinę grupę bei tos grupės vadovę (šių eilučių autorę). Lietuvių interneto svetainėje <http://www.langas.net/vokietija> Gvido Mazgelio bei Rimo Čuplinsko iniciatyva buvo paviestas skelbimas apie mokyklėlės steigimą, tėvai paraginti registruoti savo vaikus į šią mokyklėlę. Gavau pirmąsias būsimųjų mokinių tėvų užpildytas anketas, atsiliepė mokytojos, norinčios dirbti mūsų mokyklėlėje. Susisiekėm su Tautinių mažumų ir išeivijos departamento prie

LRV darbuotojais, įregistravom savo mokyklėlę ten, užsakėme vadovėlius bei pratybų sąsiuvinius. Baigėsi vasaros atostogos, prasidėjo naujieji mokslo metai Vokietijos mokyklose, Hamburgo bei Berlyno lietuviškose mokyklėlėse, o mes vis dar „atostogavome“, nes niekaip neradome mokyklai tinkamų patalpų. Beje, dar prieš penkerius metus senoji Kölno - Bonnijos apylinkės valdyba irgi bandė suburti lietuvių kilmės vaikus į savaitgalio mokyklėlę, bet kadangi taip ir nepavyko gauti patalpų (kaip jau turbūt supratote, mūsų Bendruomenė nėra turtinga ir neturi nei savo maldos, nei bendruomenės namų), tai ši idėja taip ir nebuvo įgyvendinta. Bijodama, kad ir mūsų neišstiktų ta pati lemtis, ryžausi rengti pirmąjį mokyklėlės vaikų, tėvų bei mokytojų susitikimą savo bute. Buvo neramu tik dėl vieno – ar tokia kukli mano būsto aplinka neatbaidys mūsų mokinukų ir jų tėvelių, ar neatrodys jiems, kad mokyklai reikia kur kas labiau tinkamų mokyti patalpų.

Labai džiugu, kad mano būgštavimai visai nepasitvirtino. Atvirkščiai – buvau nustebinta ir sužavėta visų susirinkusiųjų nuoširdumo ir geranoriškumo – tik burkimės, tik duokim savo vaikams galimybę bendrauti lietuviškai, įsigyti naujų, lietuviškai kalbančių draugų. Beje, beveik visi mūsų mokiniai ir mokinukai (turim dvi grupes – ikimokyklinukų ir mokinių) yra gimę ne Lietuvoje,

bet visi kaip vienas tvirtina, jog tai nereiškia, kad jie jau ne lietuviai. Taip ir skamba jų žodžiai mano atminty: „Aš gimiau Vokietijoje, bet aš esu lietuvis (lietuvis)“. Tai puikus savo tautiškumo drausaus išpažinimo pavyzdys ne tik vaikams, jaunimui, bet ir mums – suaugusiems. Ir ne tik gyvenantiems svetur, bet ir Lietuvoje – nelaukim geresnių sąlygų, palankesnių aplinkybių, o jau šiandien burkimės ir ugdymkim, kurkim savo vaikų tą tvirtą VIDINIĄ atramos tašką, skatinantį išpažinti ir kurti tautiškumą, padedantį įvaldyti pilietiškumą ir sudarantį terpę bręsti stiprioms asmenybėms ir Lietuvoje, ir užsienyje.

Jau turime mokyklėlės įstatus, išrinkome mokyklos Tarybą – aukščiausią mokyklėlės savivaldos instituciją, kuri telkia mūsų mokyklėlės mokinius, jų tėvus bei mokytojus. Mokyklėlę pavadiname NEMUNĖLIO vardu. Nemunas – tai ne tik ilgiausia Lietuvos upė, tekanti per visą Lietuvą nuo Rytų iki Vakarų (kaip poetiškai pasakė Paulius Širvyys: „Su Nemunu pateka saulė, su Nemunu leidžias toli...“), bet ir poeto Bernardo Brazdžionio (Vytales NEMUNĖLIO) kūrybos vaikams slapyvardis. Poeto, kuris didžiąją savo gyvenimo dalį gyveno ne Lietuvoje, bet kūrė lietuviškai ir lietuviams. Poeto, kurio 100-ąsias gimimo metines (2007 m. sausio 14-ąją) ketiname minėti ir mes – lietuvių sekmadieninė NEMUNĖLIO mokyklėlė.

Šiuo metu rengiamės Kalėdų vakaronei. Tai ne mokyklos organizuojama šventė. Ją ruošia mūsų apylinkė, bet mes irgi norime ne tik dalyvauti, bet ir visiems parodyti, ko išmokame mokyklėlėje per tuos kelis šių mokslo metų mėnesius. Ir šiaip turime daug planų, daug ketinimų... Taigi žadame ne tik mokyti, bet ir žaisti, dainuoti, kartu švęsti šventes.

Žengiame dar tik pirmuosius žingsnius, bet juos jau žengiame. Labai noriu tikėti, kad tie žingsniai bus vis tvirtesni ir drąsesni, kad nesusvyruosime, nesuklupsime, nes turim kilnų tikslą, turim nuoširdžių ir atvirų žmonių. O kadangi veikiamo ne kiekvienas atskirai, ne kiekvienas tik dėl savęs stengiamės, tai tikrai manau turinti pagrindo viltis, kad išmoksime gyventi nuolatinės kaitos būsenoje – išmoksime mokyti, veikti, būti ir gyventi visi kartu.

Belieka tik padėkoti tiems aktyviems, nesavanaudžiams žmonėms, aukojantiems savo laiką ir buriantiems mus VISUS – mūsų Bendruomenės narius ir mums prijaučiančius – bendriems, kilniems darbams. Viskas prasideda nuo vieno žmogaus GEROS minties ir jei tai minčiai leidžiama veikti, jei ji neslopinama, jei nenumojama ranka, nebijoma nusivilti, daryti klaidų, ta mintis, idėja virsta ŽODŽIU, o žodis KŪNU. Taip daromi GERI darbai ir kuriamas GĖRIS.

Elena Aronštamiėnė

Rašytojas Marius Ivaškevičius Vasario 16-osios gimnazijoje

Lietuvių kalbos mokytojos ir mokiniai su rašytoju Mariumi Ivaskevičiumi

Nuotrauka: Marytės Dambriūnaitės-Šmitienės

niai aprodė rašytojui Vasario 16-osios gimnaziją, bendrabučius, parką ir Romuvos pilį.

Visi džiaugėsi susitikimu ir dar kelias dienas kalbėjo apie rašytoją ir susitikime iškeltas mintis.

Bronė Lipšienė

Lapkričio 15 d. popietę Romuvos pilies salėje įvyko susitikimas su jaunosios kartos lietuvių rašytoju Mariumi Ivaškevičiumi. Susitikimą moderavo dvi tryliktokės: Edita Garlaitė ir Daina Šmitaitė. Daina viso susitikimo metu vertė iš lietuvių kalbos į vokiečių ir atvirkščiai.

Susitikti su rašytoju atėjo beveik visi vokiečiai ir lietuviai mokytojai ir visi vyresniųjų klasių mokiniai, pradėdant dešimtąją klasę. Visi buvo perskaitę kelias M. Ivaškevičiaus noveles iš ciklo „Kam vaikų“, taip pat vokiečių kalba „Mūsų meilės Vilniui traukinys“.

Moderatorės supažindino klausytojus su rašytojo gyvenimu ir kūryba literatūros, teatro ir kinematografijos srityse. Pats rašytojas papildė pristatymą naujausiomis žiniomis apie savo paskutinių metų pasiekimus.

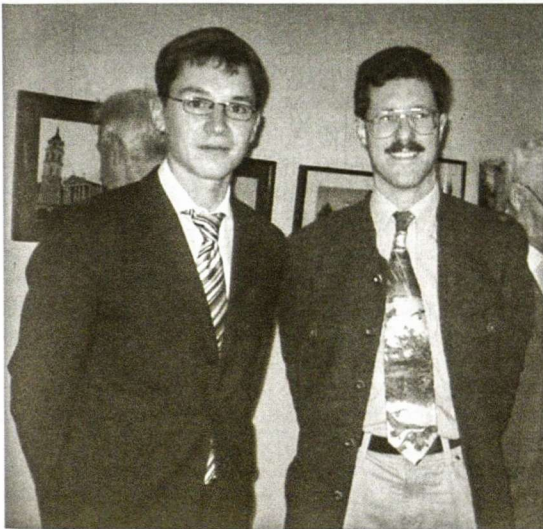
Mokiniai ir mokytojai aktyviai įsitraukė į pokalbį su rašytoju, domėjosi jo požiūriu į įvairias gyvenimo ir kūrybos sritis. Pokalbis buvo malonus ir įdomus. Po susitikimo moki-

Atkurtiems Lietuvos ir Vokietijos diplomatiniams santykiams – 15 metų

Lietuvių kultūros instituto Vokietijoje 26-asis suvažiavimas

Lietuvių kultūros instituto 26-asis suvažiavimas – mokslinė konferencija vyko 2006 m. spalio 6–8 d. Hüttenfelde, Romuvos pilaitės didžiojoje salėje. Suvažiavimo, kuris buvo rengtas kartu su LR ambasada Berlyne ir Vokietijos ambasada Vilniuje, bendroji tema „Atkurtiems Lietuvos ir Vokietijos diplomatiniams santykiams – 15 metų“. Paskaitose ir diskusijose dalyvavo per 90 LKI narių ir svečių.

Suvažiavimas prasidėjo penktadienio vakare. Jį sveikinimo žodžiais pradėjo LKI vedėjas dr. Vincas Bartusevičius ir LR ambasadorius Berlyne Evaldas Ignatavičius.

Prelegentas A. Paura ir kunigaikštis Inigo von Urach

Paskaitinė suvažiavimo dalis tematikos atžvilgiu buvo dvejopa: viena – istorinė, kita – dabartinė, kartu žvelgianti į ateitį. Trimis paskaitomis buvo apžvelgti Lietuvos ir Vokietijos diplomatiniai santykiai nuo 1918 iki

1990 metų, dvi nagrinėjo ir vertino paskutinius 15 metų, taip pat buvo aptartos ateities perspektyvos ir uždaviniai.

Apie Lietuvos ir Vokietijos politinius santykius 1918–1940 m. kalbėjo jaunas istorikas iš Vilniaus Audrius Paura. Vokietijos ir Lietuvos santykiai tarpukaryje anaipol nebuvo paženklinėti abipusio pasitikėjimo ir pagarbos, teigė prelegentas. Tiek Weimaro Respublika, tiek III Reichas siekė realizuoti savo interesus. Tame procese į Lietuvą dažnai buvo žvelgiama kaip į silpnąją rytinių valstybių grandį, kuria galima lengvai manipuliuoti bei disponuoti. Kadangi ir po Pirmojo pasaulinio karo Vokietija nebuvo atsisakiusi daryti Lietuvai įtakos, todėl ir Molotovo-Ribbentropo paktą galima laikyti dėsninga visos ikitolinės Vokietijos politikos išdava, o ne jos lūžiu. Lietuvos politikos vienpusiška orientacija į Berlyną ir Maskvą, išleidžiant iš akių pietinius ir šiaurinius kaimynus, galų gale skaudžiai atsiliepė Lietuvai, ir ne tik jai.

Dalis suvažiavimo dalyvių (iš k.): ambasadorius E. Ignatavičius, garbės konsulas K. Rothenbergeris, prof. W. v. Stettenas, prof. J. Karosas, dr. V. Lėnertas.

Apie lietuvių išėvių ir Vokietijos santykius 1949–1990 metais kalbėjo LKI vedėjas dr. Vincas Bartusevičius. Pristatęs tris lietuvių bendrąsias institucijas, besireiškusias Vokietijoje, – Lietuvos diplomatinę tarnybą, VLIKą ir Lietuvių Bendruomenę, – jis nušvietė jų pastangas atstovauti Lietuvos interesams, užmegzti formalius diplomatinis santykius su Vokietijos vyriausybe, kitokiais būdais (demonstracijomis, peticijomis) įtaigoti Vokietijos politiką. Remdamasis URM archyvine medžiaga prelegentas teigė, kad lietuvių politinių veiksmų savitarpio nesutarimai nebuvo pagrindinė priežastis, jog Vokietija nesiryžo atnaujinti Lietuvos pasiuntinybės veiklos. Per visus 50 metų, nepaisant įvairių tautinių ir tarptautinių politikos kryptių kitimo, Vokietijos vyriausybės politika Lietuvos atžvilgiu buvo stabili ir nekintanti. Ji nepripažino Lietuvos aneksijos ir inkorporacijos, tačiau šis nepripažinimas liko tik pasyvus aktas, apsiribojantis vien tarptautinės teisės fakto deklaravimu. Vokietijos politika šiuo atžvilgiu niekada nebuvo aktyvi, perkelianti šią nuostatą ir į konkrečios politikos plotmę.

Prof. Vytautas Landsbergis savo pranešime nušvietė Lietuvos kelio į laisvę 1980–1990 m. etapus. Jis nurodė, kad Lietuvos kelias į laisvę turėjo savo išvakares. Tai Helsinkio akto pasirašymo išdavos, JAV ir Kanados vyriausybės laikysena, Europos Parlamento pastangos, Molotovo-Ribbentropo pakto 40 m. sukakties reikšmingi paminėjimai Vakarose ir Baltijos valstybėse, 45 baltiečių politikos veikėjų Memorandumas ir kt. 1988 m. birželio 3 d. gimus Sąjūdžiui – masiniam Lietuvos žmonių demokratiniam judėjimui už tikras permainas, jau buvo numatomas ir judėjimo tikslas – nepriklausomybė, nors viešai dar ir neištariama. Sąjūdis ėjo neprievartinės politinės kovos ir demokratizacijos, atstovaujamoji rinkimų keliu. Tuo jis skyrėsi nuo kitų susibūrimų.

Įvykių raidoje išryškėjo ir Lietuvos nepriklausomo valstybingumo atkūrimo pagrindai – eiti valstybės tęstinumo keliu. Tai reiškia, jog Sąjūdis, gavęs tautos mandata, skelbia Lietuvą vėl esant nepriklausomą po ilgos neteisėtos SSRS okupacijos ir aneksijos. Tai buvo padaryta 1990 m. kovo 11 d. Sava pagrindine užduotimi užsienio politikoje prof. Landsbergis tuomet laikė gauti pakartotinį atkurtos Lietuvos pripažinimą kaip tam tikrą apsaugą nuo naujos sovietų karinės agresijos.

Diskusijos iš k.: dr. V. Bartusevičius, amb. V. Heinsbergis, dr. J. Tauberis ir amb. E. Ignatavičius

Prof. dr. Wolfgango von Stetteno ir prof. dr. Justino Karoso pranešimai apie Vokietijos ir Lietuvos santykius 1991–2006 metais nušvietė abiejų šalių pastarųjų 15 metų santykių raidą. Von Stettenas, kuris persilaužimo laikais buvo Bundestago narys ir Vokiečių ir baltiečių parlamentarų draugų grupės pirmininkas, vaizdžiai nupasakojo diplomatiinių santykių atkūrimo aplinkybes, kai tiek visuomenė, tiek parlamentai turėjo kovoti su vyriausybės nepaslinkumu Baltijos šalių atžvilgiu. Pradinis labai pozityvus tiek visuomenės, tiek parlamentarų nusiteikimas Baltijos kraštų atžvilgiu laikui bėgant kiek atslūgo. Tačiau Lietuva pasiekė narystę ir Europos Sąjungoje, ir NATO. Ji yra laisva, o demokratija sutvirtėjusi. Negatyviai pranešėjas vertino faktus, kad Lietuva dar neprisijungia prie Šengeno sutarties ir neįstengia įvesti euro. Ateityje jis matė santykių pagerinimą per turizmą, kuris Lietuvoje dar turi perspektyvos.

Seimo Užsienio reikalų komiteto pirmininkas Justinas Karosas, žvelgdamas į temą daugiau iš lietuviško taško, išskėlė du dalykus. Viena, jis prisiminė, kiek draugų Lietuva turėjo 1990–1992 metais ir paskutiniais 15 metų. Jis jiems dėkojo už paramą Lietuvai. Antra, jis nušvietė ne tiek diplomatų ir politikų pastangas, bet neformalias valstybines ir privačias iniciatyvas kultūros ir švietimo srityse, ypač jaunimo bendradarbiavimo projektus. Jis rado jų nemažai. Paminėtinas, pvz., yra Lietuvos ir Vokietijos forumo įsteigimas.

Pasinaudodamas proga, forumo pirmininkas dr. J. Tauberis plačiau pristatė šios organizacijos tikslus. Forumas yra šių metų pradžioje įsteigta nevyriausybinių organizacija, kuri siekia sutelkti kuo daugiau abiejų kraštų įtakingų ūkio, politikos, mokslo, švietimo ir kultūros sričių asmenų, kad būtų suintensyvinti santykiai tarp Vokietijos ir Lietuvos.

Paskutinė paskaitinės programos dalis buvo diskusijos apie Vokietijos ir Lietuvos santykių ateities perspekty-

vas. Pasisakė Vokietijos ambasadorius Vilniuje Volkeris Heinsbergis ir LR ambasadorius Berlyne Evaldas Ignatavičius. Pokalbį moderavo Vokietijos ir Lietuvos forumo pirmininkas dr. Joachimas Tauberis.

Ambasadorius E. Ignatavičius nurodė, kad reikėtų daugiau kalbėti apie abiejų šalių santykius, nes per paskutinius 15 metų viena kitai neturėjo per daug laiko. Vokietija buvo užsiėmusi abiejų savo dalių suvienijimu, o Lietuva skyrė didžiausią dėmesį savo pastangoms įstoti į Europos Sąjungą bei NATO. Todėl gerai viena antrą pažinti ir nebuvo laiko. Jis citavo apklausos duomenis, pagal kuriuos tik 20 % vokiečių Lietuvą vertina pozityviai. Tai mažiausias nuošimtis iš visų apklausoje dalyvavusių kraštų. Bet ir lietuviai keliauja pirmiausia į Egiptą, Turkiją, Graikiją. Vokietija niekada nebuvo tarp pirmaujančių kelionių tikslų. Jis nurodė tiek visuotines, tiek regionines sritis, kuriose vystosi ir ateityje vystysis bendradarbiavimas. Ne paskutinėje vietoje svarbų vaidmenį atliks ir šiuo metu Vokietijoje gyvenantys lietuviai, kuriems tenka funkcija būti tiltu tarp abiejų šalių kultūrų.

Vokietijos ambasadorius V. Heinsbergis sakėsi esąs optimistas dėl abiejų šalių ateities santykių. Šiuo metu apie 100 000 vokiečių kasmet aplanko Lietuvą. Jo nuomone, nors ir labai svarbūs yra vyriausybiniai santykiai, tačiau svarbiau yra kontaktai tarp parlamentarų, atskirų Vokietijos kraštų, regionų, miestų, mokyklų ir žmonių. Vokietijos susidomėjimas Lietuva didėja, manė ambasadorius.

Po visų paskaitų suvažiavimo dalyviai galėjo kelti klausimus, diskutuoti ir pagilinti pranešėjų mintis. Buvo aptariami ir baltiečiams problematiškas naujasis Vokietijos bičiuliavimasis su Sovietų Sąjunga, Karaliaučiaus krašto klausimas, vokiečių kalbos Lietuvoje mokymo ir vartojimo mažėjimas ir kt. Nors santykiuose buvo rasta nemažai trūkumų, buvo registruota ir daug gražių teigiamų rezultatų bei išryškėjo besivystančių naujų iniciatyvų, kurios žada ateityje duoti gražių vaisių.

Tradicinį šeštadienio koncertą, kuris buvo rengtas kartu su Lampertheimo „cultur communal“, atliko prof. Vytautas Landsbergis (žr. nuotrauką). Savo programoje jis grojo M.K. Čiurlionio kūrinius fortepijonui: Druskininkų ir kitus preliudus, aštuonias mazurkas ir Čiurlionio harmonizuotas liaudies dainas. Koncertą V. Landsbergis baigė preliudu, kurį skyrė keletą valandų prieš koncertą Maskvoje nužudytai kritiškai žurnalistei Anai Politkovskajai. Šeštadienio vakarą užbaigė LR ambasadoriaus Evaldo Ignatavičiaus priėmimas.

Suvažiavimo metu veikė Vinco ir Onos Bartusevičių parengta paroda „Iš priklausomybės į nepriklausomybę“, kuri paveiksluose rodė politinių santykių raidą pradedant Lietuvos pasiuntinybės Berlyne uždarymu 1940 m. rugpjūčio 14 d. iki diplomatiinių santykių tarp Lietuvos ir Vokietijos atkūrimo 1991 m. rugpjūčio 28 d. bei tolesnę Lietuvos ambasadų Vokietijoje veiklą.

Sekmadienį suvažiavimo dalyviai dalyvavo lietuvių ir vokiečių meno galerijos „Meilė“ Hüttenfelde atidaryme. Galerijos iniciatorė ir savininkė Meilė Verselienė subūrė dar penkis kitus Hüttenfelde gyvenančius menininkus, kurių darbai buvo rodomi: Jūratę Batūraitę-Lemkienę, Mariją Dambriūnaitę-Šmitienę, Izoldą Zacharias, Alexandrą Breithauptą ir dr. Willių Hanfą. Galerijos tikslas – suteikti patalpas vietiniams ir Lietuvos menininkams eksponuoti savo kūrinius. Galeriją atidarė Lampertheimo miesto meras Erichas Maieris, o menininkus pristatė Hüttenfelde seniūnas Walteris Schmittas. Prof. Vytautas Landsbergis pasakė sveikinimo kalbą.

Suvažiavimas buvo plačiai aprašytas vietinėje vokiečių spaudoje. V.B.

Vokietijos LB naujų vėjų ir idėjų sukuryje

Vokietijos Lietuvių Bendruomenės darbuotojų suvažiavimas 2006 m. lapkričio 24–26 d. Berlyne

Penktadienį, lapkričio 24 d., rudens saulei užkėlusiai oro temperatūrą iki 20 laipsnių Celsijaus šilumos, Vokietijos LB darbuotojai – kas automobiliu, kas traukiniu, o kas ir lėktuvu leidosi kelionėn į tradicinį metinį VLB darbuotojų suvažiavimą Vokietijos sostinėje Berlyne. Be Vokietijos LB Valdybos ir kitų centrinių organų narių bei lituanistinių mokyklų mokytojų, atvyko atstovai iš 10 apylinkių: Berlyno, Bonn-Köln, Essen-Mülheim, Frankfurt, Hamburgo, Hannoverio, Lübecko, Müncheno, Nürnbergo ir Romuvos (Hüttenfeldo).

Dalyvių skaičius ir vykusios diskusijos parodė, kad Vokietijos LB atsidūrė naujų vėjų ir idėjų sukuryje. Praėjusiame darbuotojų suvažiavime, nors ir moderniais metodais, buvo svarstomi veiklos klausimai kaip ir anksčiau, dar nusistovėjusia vaga. Tarsi naujas vynas buvo dar pilamas į senus indus. Šių metų įspūdziai buvo visi kitokie – naujas vynas buvo jau pilamas ir į naujus indus: naujų ir Vokietijos ribas peržengiančių projektų realizavimo galimybės, naujai besikuriančių apylinkių, dygstančių lituanistinių mokyklėlių ir naujųjų emigrantų problemos bei jų dar sunkiai besimezgantys ryšiai su Lietuvos įstaigomis dominavo diskusijose. Nepaisant gana vargano bendruomeninio darbo, visur jautėsi jaunatviškas optimizmas, ryžtas nepasiduoti, linksmumas.

Suvažiavimo dalyviai klausosi pranešimų

Darbuotojų suvažiavimą pradėjo VLB pirmininkas Antanas Šiugždinis. Dalyvius pirmasis sveikino LR ambasadorius Evaldas Ignatavičius. Jis pasidžiaugė naujai besikuriančiais skyriais, besisteigiančiomis lituanistinėmis mokyklomis ir tuo, kad Vokietijos lietuvių svoris didėja tiek Europoje, tiek PLB, ir pakvietė į bendrą darbą rengiant ateinančių metų jubiliejinius renginius.

Prezidento patarėja Halina Kobeckaitė savo sveikinime kvietė visus išvažiavusius iš Lietuvos burtis vieningon veiklon ir jaustis, jog visi, tiek išvažiavę, tiek gyvenantys Lietuvoje „esame Lietuva“. Tada bus lengviau užtikrinti, kad ne tik Amerika, bet ir pati Lietuva taptų traukos centru.

Dalyvius suvažiavimo organizatorių vardu taip pat sveikino Berlyno LB apylinkės pirmininkas Gediminas Būda.

Suvažiavimo darbams vadovauti išrinkta Dalia Henke iš Hamburgo, o sekretoriauti Bernadeta Goštautaitė iš Mannheimo.

Pirmininko pranešimas

VLB pirmininkas Antanas Šiugždinis, atsižvelgdamas į tai, kad Vokietijos LB šiais metais šventė savo 60-metį ir kad tarp dalyvių matėsi nemažai naujų veidų, savo pranešimą pradėjo vaizdų iš Bendruomenės veiklos pyne ir trumpu pačios Bendruomenės struktūros nušvietimu. Toliau jis nurodė, kad šiuo metu yra 17 apylinkių, jau įsteigta arba yra steigama 10 lituanistinių mokyklėlių, jau veikia Valdybos sudaryta Švietimo komisija (žr. atskirai, psl. 4), kitais metais apsiimta Hüttenfelde organizuoti Draugystės tiltą (žr. atskirai, psl. 3). Naujų impulsų Bendruomenės veiklai tikimasi iš kuriamo Europos lietuvių kultūros centro.

Galop jis kvietė pamąstyti, ką turime nuveikti, kad tėvynės ir lietuviybės suvokimas mūsų tautiečių protuose ir širdyse neliktų tik nominalus, formalus dalykas, kuris prisimenamas tik tuomet, kai dokumentuose reikia įrašyti šalies, kurioje gimė, pavadinimą? Ką turime nuveikti dėl unikalios mūsų kalbos, papročių, mentaliteto išlaikymo? Kaip integruojantis į svetimos šalies gyvenimą išlaikyti lietuvišką identitetą? Galop pirmininkas išreiškė didelę padėką Berlyno apylinkės valdybai už surengtą šaunų suvažiavimą.

Vokietijos lietuvių jaunimo sąjungos pirmininkas M. Gaurilčikas papildė Bendruomenės pirmininko pranešimą informuodamas apie lietuvių jaunimo veiklą Vokietijoje. Jis kvietė jaunesnius (16–35 metų) lietuvius įsijungti ir į Jaunimo sąjungą, nes jos veikla kaip tik taikoma atliepti jaunesnių žmonių poreikius. Daugiau informacijos galima rasti www.vljs.de

Informacinį pranešimą pateikė Jurgita Aniūnaitė-Ott, Lietuvos turizmo departamento filialo Berlyne darbuotoja. Ji nurodė, kad Berlyne veikia Baltijos kraštų turizmo centras, kuris teikia turistams reikiamą medžiagą. Daugiau informacijos galima rasti www.baltikuminfo.de

Europos lietuvių kultūros centras

Pranešimą apie Europos lietuvių kultūros centro idėją ir jos įgyvendinimo būklę padarė Rimas Čuplinskas (apie ELKC žr. psl. 12). Lietuvos Respublikos Seimo Užsienio reikalų komitetas savo 2006 m. lapkričio 10 d. posėdyje pritarė būtinybei steigti Europos lietuvių kultūros centrą Hüttenfelde ir jo finansavimui 2007 m. skirti 200 tūkstančių litų.

Naujieji emigrantai

Tautinių mažumų ir išeivijos departamento prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės Užsienio lietuvių skyriaus vedėja Violeta Raulynaitienė kalbėjo tema „Ko Lietuvoje tikimasi iš naujųjų emigrantų?“ Ji pabrėžė, kad didžiausias Lietuvos valstybės siekis, kad išvykusieji, ypač dėl ekonominių priežasčių, grįžtų atgal. Todėl ir svarbu neprarasti dvasinio ryšio su Lietuva, su gimtuoju kraštu. Lietuva sėkmingai sprendžia iškilusias norinčiųjų grįžti problemas. Departamentas, vykdydamas savo misiją – formuoti ir įgyvendinti valstybinę ryšių su išeiviais palaikymo politiką, – savo veiklą fokusuoja dviem kryptim – tai darbas su ketinančiais grįžti, kita grupė – išvykę ir neketinantys grįžti į Lietuvą tautiečiai.

Lietuvos valstybės pozicija aiški – į užsienį išvykę tautiečiai yra neatsiejama Lietuvos dalis, dauguma išvykusiųjų lieka Lietuvos piliečiais. Lietuvos interesus yra tas, kad įvairiose šalyse įsikūrę lietuviai puoselėtų lietuvių svečiose valstybėse, aktyviai dalyvaudų visuomeniniame, kultūriniame ir politiniame gyvenime.

Suvažiavimo prezidentas: B. Goštautaitė ir D. Henke;
Kalba Prezidento patarėja H. Kobeckaitė (d)

Lituanistinis švietimas

Pranešimą apie užsienio lietuvių lituanistinį švietimą padarė LR Prezidento patarėja Halina Kobeckaitė. Ji nurodė, kad atsidūrę užsienyje lietuviai susiduria su gilia psichologine problema: viena vertus, jie nori, kad jų vaikai kuo greičiau išmoktų krašto kalbą ir todėl nelabai linkę jų siųsti į lituanistines mokyklas; kita vertus jie jaučia, kad lietuviškas ir patriotinis auklėjimas

mas 10 ž kaip lieka svarbus. Dažniausiai lietuviai nėra tokie gausūs, kad susilauktų to krašto, kuriame gyvena, paramos, todėl būtina švietimą organizuoti savomis pastangomis. Lietuva čia gali padėti, jeigu yra poreikis. Atrodo, kad jis yra. Lietuvos uždavinys yra sumažinti emigracijos procesą, t.y. pašalinti jos priežastis: pagerinti gyvenimo sąlygas ir apskritai piliečių tarpusavio santykius.

Diskusijos: Vizija ir konkrečios veiklos kryptys

Visi pranešimai skirti įvairiems, bet vienos temos aspektams: kaip ir kur turėtų krypti ateityje Vokietijos lietuvių bendruomenės veikla. Todėl bendros diskusijos vyko po visų pranešimų. Kilo nemažai praktiškų klausimų, kurie ne visi senesniems išeiviams buvo nauji ir svarbūs, tačiau vėl pasidarė aktualūs, kai atsirado visai nauja emigrantų banga.

Viena svarbių problemų, atrodo, yra ta, kad daugumos naujųjų emigrantų savimonė dar nėra programuota taip, kad jie, išvykę iš savo krašto, sąmoningai būtų nusiteikę dėti pastangų išlaikyti savo tautinį identitetą, kad jie suprastų turį dar kažkokią misiją ar įsipareigojimą Lietuvai. Jie gyvena tik šiaip sau. Todėl dažnai jų dalyvavimas lietuviškame gyvenime ribojasi vien pramogine dalimi. Ši dalis yra svarbi, tačiau ji Bendruomenei nėra savitiksli – linksmi praleisti laiką, bet tik kaip priemonė siekiant sau iškeltų

Nürnbergo apylinkės atstovės:
Asta Korinth (pirm.) ir Rasa Weiß

aukštesnių tikslų.

Sunkumų sudaro ir bendruomeninės veiklos finansavimas.

VLB nariai moka 20 € metinio solidarumo mokesčio, kurio 70 procentų lieka apylinkės kasoje. Tai nedidelė suma, bet ir ta sunkiai surenkama. Nariai nusiperka renginiuose parduodamų gėrimų ar maisto, tačiau apylinkės kasai sumokėti 20 € nenori. Matyt, dar veikia gilus nepasitikėjimas visokiomis Lietuvos „valdžiomis“, kurios, surinkusius pinigus, juos kažkur panaudodavo savo privatiems reikalams.

Girdėjosi taip pat nusiskundimų, kad į renginius atsilanko daug dalyvių, tačiau stoti į apylinkę, taigi organizuotis, mažai kas nori. Bendruomenės kaip organizacijos veikla yra atvira visiems lietuviams, todėl reikia priimti visus. Gal laikui bėgant pavyks ir vengiančiuosius organizacijos įtikinti organizuoto darbo svarba (pvz. kad ir atstovaujant lietuvių interesams gyvenamajame krašte).

Pokalbyje pasikeista patirtimi, kaip suburti žmones, kaip užtikrinti efektyvesnę informaciją, kaip organizuoti lituanistines mokyklėles. Buvo siūlymų VLB Informacijas pateikti internetiniu būdu ir taip sutaupyti nemažai išlaidų, sudaryti Vokietijoje gyvenančių lietuvių sąrašą, ypač mokslininkų, menininkų, muzikų, vertėjų, advokatų, gydytojų.

Nepaisant visų sunkumų, suvažiavusieji Bendruomenės darbuotojai neatrodė prislėgti ir neviltingi, priešingai, jie su pasitikėjimu ir optimizmu žvelgė į ateitį, pasiryžę Bendruomenės veiklą plėtoti toliau.

Šengeno sutartis ir Lietuva

Įgaliotasis ministras Vytautas Gudaitis kalbėjo apie Šengeno sutartį ir jos po-

veikį Lietuvai. Šengenas – tai vienas sėkmingiausių žmonių kūrinys, manė pranešėjas, sutartis, sukūrusi galimybę

valstybių grupei judėti be kontrolės. 1985 metais pasirašyta pirmoji sutartis dėl ketinimo tokią sistemą sukurti, 1990

metais priimta įgyvendinimo konvencija, 1995 metais atsisakyta sienų kontrolės. Lietuva, vienintelė ne Šengeno valstybė, įvedė vizas pagal Šengeno standartus ir net geresnes, negu senosios valstybės. 1997 m. prasidėjo kalbos tarp Šengeno ir ne Šengeno valstybių. Lietuva greitai tapo lydere ne tik tarp Baltijos šalių, bet ir visoje Europoje, net visame pasaulyje įvedant tam tikrus saugumo standartus. Pranešėjas manė, kad Lietuva greitai taps Šengeno sutarties nare, nors ir pačioje Lietuvoje jaučiamas tam tikrų sluoksnių didelis pasipriešinimas.

Pilietybės įstatymas prieštarauja Konstitucijai

Migracijos departamento prie VR ministerijos Pilietybės reikalų skyriaus vedėja Daiva Vežikauskaitė ir Pasų skyriaus vedėja Danutė Matarevičienė aiškino Konstitucinio Teismo 2006. 11. 16 paskelbtą nutarimą byloje dėl Pilietybės įstatymo ir Pilietybės įstatymo įgyvendinimo įstatymo nuostatų konstitucingumo. Byloje prieštaraujančiomis Konstitucijai pripažintos dvidešimt trys įstatymų nuostatos. Pilietybės įstatyme nustatyta teisinį reguliavimą Konstitucinis Teismas įvertino kaip labai prieštarinę, nurodė kaip labai prieštarinę, todėl įstatymai taisytini iš esmės.

**Hannoverio apylinkės atstovės:
L. Tonkūnienė (pirm.) ir A. Getautienė**

Iki šiol Lietuvos Respublikos piliečiams tam tikrais atvejais buvo leidžiama turėti svetimos valstybės pilietybę neatsisakant senosios. Tai ypač pasakytina apie asmenis, kurie iki 1940 m. birželio 15 d. buvo Lietuvos piliečiai, jų vaikus, vaikaičius ir provaikaičius. Konstitucinis Teis-

mas pripažino, kad minėtų įstatymų nuostatos nevienodai traktuoja teisės į pilietybę išsaugojimą lietuvių kilmės ir kitos tautybės asmenims, taip pat kad nuostatos, pagal kurias teisės į pilietybę išsaugojimas siejamas su asmens etnine kilme, prieštarauja Konstitucijai.

Konstitucijos Teismo nutarime pabrėžta, kad nors antikonstitucinėmis pripažinta daug Pilietybės įstatymo nuostatų, reguliuojančių dvigubą pilietybę, tai negali būti pagrindu kvestionuoti asmenų, jau įgijusių Lietuvos Respublikos pilietybę ir neatsisakusių kitos pilietybės, teises; tokie asmenys ir toliau yra Lietuvos Respublikos piliečiai. (Visi veiksmai iki 2006 m. lapkričio 16 d. lieka galiojantys.)

Diskusijose buvo keliami aibės praktiškų klausimų – ne tiek dėl pilietybės, kiek dėl įvairių kitų su migracija susijusių nuostatų. Nusiskūsta, jog valdininkai dažnai patys nesiorientuoja, ką reikia daryti, ir reikalauja prieštarigų bei nesuprantamų veiksmų. Bent įdiegta nauja pasų išrašymo tvarka žada žymiai pagreitinti pasų išdavimo laiką.

Visą migrantams reikalingą informaciją galima rasti internete

www.migracija.lt

Kultūrinė programa

Parodos atidarymas

Penktadienio vakarą surengtame Berlyno apylinkės valdybos susipažinimo priėmime LR ambasadoje buvo atidaryta Jūratės Batūraitės-Lemkienės iš Hüttenfeldo meno darbų paroda. Menininkę ir jos darbus pristatė ambasadorius E. Ignatavičius. J. Lemkienė yra gimusi Würzburge, tačiau augo ir studijavo meną bei pedagogiką Toronte, Kanadoje.

Parodos atidarymo metu: Berlyno apylinkės pirmininkas G. Būda, menininkė J. Batūraitė-Lemkienė ir ambasadorius E. Ignatavičius

1978 m., grįžusi į Vokietiją, dėstė meną Vasario 16-osios gimnazijoje bei vedė įvairius piešimo ir tapybos kursus Mannheime, Bensheime ir Lampertheime. Nuo 1968 metų ji surengė 19 personalinių parodų ir dalyvavo įvairiose bendrose parodose Vokietijoje, Kanadoje, Lietuvoje ir Olandijoje.

Parodoje buvo rodoma 11 dalinai paspaltintų grafiškos darbų.

Poezijos vakaras

Šeštadienio vakare iš savo naujai pasirodžiusio poezijos rinkinio eilėraščius skaitė poetė Juta Noak iš Hamburgo. Deklamacijos buvo palydimos Rimvydo Kiševičiaus iš Berlyno akompanavimu fortepijonu.

Juta Noak

2007 m. darbuotojų suvažiavimą rengia Frankfurto apylinkė.

(Info)

Konkretėja Europos lietuvių kultūros centro steigimo planai

2006 m. lapkričio 10 d. Lietuvos Respublikos Seimo Užsienio reikalų komiteto pirmininko prof. Justino Karoso kvietimu Vokietijos Lietuvių Bendruomenės atstovai dalyvavo komiteto posėdyje, kuriame buvo svarstomas Europos lietuvių kultūros centro steigimo (ELKC) projektas. VLB atstovavo ir projektą pristatė dr. Vincas Bartusevičius ir Rimas Čuplinskas. Šį projektą svarstant posėdyje taip pat dalyvavo LR ambasadorius Vokietijoje Evaldas Ignatavičius, Tautinių mažumų ir išeivijos departamento generalinis direktorius Antanas Petrauskas ir Švietimo ir mokslo bei Finansų ministerijų atstovai. Projektas buvo labai teigiamai įvertintas ir komiteto nariai jo finansavimui vienbalsiai pritarė. Kadangi 2007 metų biudžeto projektas jau

suformuotas, dar yra derinama, ar ateinančiais metais bus įmanoma sulaukti dalinio finansavimo rudenį pradėti centro veiklą.

Nors *Informacijose* ne vieną sykį apie ELKC projektą rašyta, norėtume jo koncepciją šia proga plačiau apžvelgti. Pasinaudojant Hüttenfelde esama infrastruktūra, kurti europinio lygio Lietuvių kultūros centrą – tokią mintį VLB puoselėja jau gana ilgai. Naują impulsą svarstyti Europos lietuvių kultūros centro steigimo Vokietijoje perspektyvą 2005 m. davė LR ambasadorius Evaldas Ignatavičius. Įvairiems Europos Lietuvių Bendruomenių reikalams bei ELKC projekto koncepcijai aptarti ambasadorius kartu su VLB Valdyba 2005 m. vasario 27 d. Hüttenfelde suorganizavo unikalų susitikimą, į kurį buvo sukviesti ne tik Europos Lietuvių Bendruomenių atstovai, bet ir daugelis Europos šalyse dirbančių LR ambasadorių bei kitų valdžios atstovų. Vyko konstruktyvios diskusijos apie ES Lietuvių Bendruomenių poreikius, bendrą vasaros stovyklų Europos lietuvių jaunimui organizavimo perspektyvą ir bendradarbiavimą švietimo srityje.

2005 m. rugsėjo 16–18 dienomis VLB Valdyba surengė atskirą susitikimą konkrečiau aptarti ELKC koncepciją. Susitikime dalyvavo Europos Lietuvių Bendruomenių, LR ambasados Vokietijoje bei Tautinių mažumų ir išeivijos departamento atstovai. Šiame susitikime buvo, be kita ko, nuspręsta kurti Europos Lietuvių Bendruomenių asociaciją, kuri veiktų kaip forumas komunikacijos ir bendravimo tarp ES šalių Lietuvių Bendruomenių stiprinimui.

ELK Centrai steigti VLB iš Lietuvos prašo finansavimo trejiems metams vieno etato bei daliai einamosios veiklos išlaidų padengti. Atsižvelgiant ypač į Europos Sąjungos šalis spartėjančią lietuvių emigraciją, tokio centro steigimo Hüttenfelde strategijos kertinis aspektas yra iš pradžių vieno profesionalaus darbuotojo pagalba sustiprinti ir išplėsti visuomeniniu pagrindu jau daugelį dešimtmečių VLB bei kitų Europos Lietuvių Bendruomenių vykdomą darbą.

Europos lietuvių kultūros centro (ELKC) veiklos kryptys

Planuojamo Europos lietuvių kultūros centro veiklos kryptis galima visų pirma suskirstyti į paslaugas, taikomas nelietuviškai Europos visuomenei, institucijoms, organizacijoms bei įmonėms, ir į tokias, kurios taikomos Europos Lietuvių Bendruomenėms.

Nelietuviškai Europos visuomenei taikoma veikla:

- Informacinio portalo „*Lithuanians in Europe*“ apie lietuvių, jų organizacijas bei lietuviškus renginius Europoje anglų kalba kūrimas

Svetainėje būtų anglų kalba kaupiama informacija apie lietuvių Europoje, jų organizacijas bei istoriją, LR diplomatinės, turizmo bei verslo atstovybes, kultūros renginius, Europos šalyse gyvenančius kultūros veikėjus. Portalas atliktų svarbią informacinę, reprezentacinę bei Lietuvos įvaizdžio formavimo funkciją, specifiskai taikomą Europos Sąjungos gyventojams bei institucijoms. Kuriant svetainę, būtų bendradarbiaujama su Europos Lietuvių Bendruomenėmis, LR diplomatinėmis atstovybėmis, Lietuvos ekonominės plėtros agentūra, Valstybinio turizmo departamentu bei Lietuvos institutu. Tokiam unikaliam projektui būtų galima naudotis pagal ES įstatymus Lietu-

Po posėdžio LRS UR Komitete: TMID GD A. Petrauskas, amb. E. Ignatavičius, dr. V. Bartusevičius, R. Čuplinskas ir E. Jankūnas

vos Respublikai rezervuotu domenu www.lithuania.eu, kuris šiuo metu nevertojamas.

- Lietuvių kultūros instituto veiklos plėtra Europos lygmenyje

Aktyviai reklamuoti Lietuvių kultūros instituto veiklą ir teikiamas paslaugas už Vokietijos ribų, kad jos būtų prieinamos visos Europos mokslininkams, tyrinėjantiems su Lietuva susijusias temas. LKI bibliotekoje kryptingai kaupti mokslinius darbus apie Lietuvą, parašytus kitomis Europos kalbomis. Rūpintis LKI elektroninio katalogo integravimu į europinius bibliotekų tinklus. Sukurti reprezentacinę medžiagą apie LKI anglų kalba.

- Kultūrinė reprezentacija Europoje bei Lietuvos menininkų kuravimas

Bendradarbiaujant su LR diplomatinėmis atstovybėmis kultūros atašė, skatinti aktyvų lietuvių menininkų dalyvavimą Europos kultūrinėje erdvėje. Talkininkauti Lietuvos menininkams, rašytojams bei muzikantams beiėskant kontaktų ES šalyse.

- Skatinti Europos kraštų ir Lietuvos jaunimo bendravimą Bendradarbiaujant su Jaunimo reikalų departamentu (JRD) bei Lietuvos jaunimo organizacijų taryba (LIJOT), operatyviai informuoti apie ES jaunimo programas. Lietuvos mokykloms Europos šalyse aktyviai ieškoti partnerių pagal Europos Sąjungos *Comenius* programą.

Bendradarbiauti su LR, VFR ir ES institucijomis, kuriant bendrus projektus

Europos Lietuvių Bendruomenėms taikoma veikla:

Bendrieji uždaviniai

- Remti Europos Lietuvių Bendruomenių asociacijos steigimą ir teikti administravimo paslaugas, tuo skatinant glaudesnę Lietuvių Bendruomenių Europos Sąjungoje bendradarbiavimą.
- Europos lietuvių problemoms nagrinėti, rengti Europos studijų dienas, kuriose dalyvautų Bendruomenių veikėjai, LR diplomatai bei valdžios atstovai.
- Leisti spausdintą arba elektroninį biuletinį apie Europos lietuvių gyvenimą.
- Ieškoti galimybių pagal ES kuruojamas programas finansuoti renginius ir projektus Europoje gyvenantiems lietuviams, pagal poreikį bendradarbiaujant su kitų ES šalių Bendruomenėmis, pvz., latvių ir estų. Aktyviai dalyvauti Hesseno ir Lietuvos partnerystės projektuose.

Kultūra

- Skatinti Lietuvių kultūros instituto archyvo paslaugų naudojimą tarp Europos Lietuvių Bendruomenių, jame kaupiant archyvinę medžiagą apie lietuvių gyvenimą visose Europos šalyse.
- Kontaktuoti ir organizuoti užsienyje gyvenančių lietuvių menines pajėgas, bendradarbiaujant su LR diplomatiniais atstovybių kultūros atašė.
- Plėtoti ES kraštų ir Lietuvos kultūrinį bendradarbiavimą pagal pasirašytas tarpvalstybines sutartis.
- Koordinuoti lietuvių muzikantų bei ansamblių koncertines keliones Europos šalyse.

Švietimas

- Rūpintis vis aktualesniu tampančiu liuanistiniu švietimu, ypač vaikų vasaros liuanistinių stovyklų ir šeštadienių liuanistinių mokyklų Europos lietuvių vaikams propagavimu ir organizavimu.
- Ieškoti galimybių, pvz., pagal mainų programas, lietuviškam Europos jaunimui lankyti Vasario 16-osios gimnaziją.
- Talkininkauti Vasario 16-osios gimnazijos administracijai ryšių su visuomene bei paramos šaltinių paieškos srityse.

Jaunimas

- Bendradarbiaujant su Pasaulio lietuvių jaunimo sąjunga, skatinti lietuvių Jaunimo sąjungų Europos šalyse veiklą, telkiant pagalbą bendrų renginių organizavimui.
- Kontaktuoti ir organizuoti lietuvių studentus užsienyje, skatinant juos įsijungti į Jaunimo sąjungų veiklą.
- Koordinuoti jaunimui patrauklių lietuviškų ansamblių koncertines keliones Europos šalyse.
- Talkininkauti organizuojant europinio lygio lietuvių jaunimo sportinius susitikimus.

ELKC darbo pradžia

Galutinai užsitikrinę finansavimą siektume, kad Europos lietuvių kultūros centras savo veiklą pradėtų 2007 m. rugsėjį. Kandidatų į ELKC direktoriaus pareigas būtų ieškoma viešojo konkurso būdu, kurį paskelbtų Vokietijos Lietuvių Bendruomenės Valdyba. Atrankos komisiją sudarytų VLB Valdyba kartu su Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Valdybos Europos reikalų komisijos pirmininku bei Tautinių mažumų ir išeivijos departamento skirtu atstovu.

(Iš Vokietijos LB Valdybos parengto Europos lietuvių kultūros centro (ELKC) steigimo projekto)

Pagerbimai

Apdovanojimai

Kadangi Vokietijos Lietuvių Bendruomenė šiais metais šventė savo 60-metį, darbuotojų suvažiavime buvo apdovanoti nusipelnę bendruomenės nariai. Apdovanojimus įteikė ambasadorius E. Ignatavičius, Prezidento patarėja H. Kobeckaitė, TMID Užsienio lietuvių skyriaus vedėja V. Raulynaitienė ir VLB pirmininkas A. Šiugždinis.

Lietuvos Respublikos Ministro Pirmininko padėkos raštu:

Elena Baliulienė (Hamburgas), Elena Kaufmann (Romuva), Teresė Lipšienė (Hamburgas) ir Horst Simon (Lübeckas).

TMID Garbės aukso ženklu „Už nuopelnus“:

Jurgis Barasas (Münchenas) ir Ričardas Hermanas (Münchenas)

Garbės sidabro ženklu „Už nuopelnus“:

Asta Baikuskaitė (Hamburgas), Vingaudas Damijonaitis (Kaunas), kun. Jonas Dėdinas (Romuva), Dalia Henke (Hamburgas), Lothar Klaffs (Stuttgartas), Herta Schäle (Memmingenas), Ona Šiugždinienė (Romuva), Marytė Šmitienė (Romuva), Robertas Šneideris (Münchenas) ir Jonas Vitkus (Schwettingenas).

TMID padėkos raštu:

Tomas Bartusevičius (Dreisas), Kazimieras Bendoraitis (Schwettingenas), Peter Biermann (Hamburgas), Gediminas Būda (Berlynas), Romualdas Gasiūnas (Romuva), Edmundas Jankūnas (Romuva), Valdas Jelis (Hagenas), Vilius Kurcas (Schwettingenas), Bronė Modersbach (Salzgitteris), Vanda Mozuraitienė (Hamburgas), Petras Nevulis (Freiburgas), Gintaras Ručys (Romuva), Augustas Sergejus (Rastattas), Dovydas Šalkauskas (Frankfurtas), Alma Šiugždinienė (Romuva), Antanas Šiugždinis (Romuva) ir Nijolė Windszus (Mülheimas).

Vokietijos LB padėkos lentele:

Ričardas Baliulis (Hamburgas), dr. Vincas Bartusevičius (Wittlichas), Artūras Hermanas (Bammentalis), dr. Vilius Lėnertas (Stegenas), dr. Jonas Norkaitis (Bad Mergentheimas), Petras Odinis (St. Goarshausenas) ir Andrius Šmitas (Romuva).

Frankfurto apylinkė

Nauja apylinkės valdyba

2006 m. gruodžio 3 d. buvo išrinkta tokios sudėties Frankfurto LB apylinkės valdyba: Dovydas Šalkauskas – pirmininkas, Gytė Güler, Kęstas Buzinkas ir Arūnas Damijonaitis – nariai, Evaldas Veršelis – svetainės www.lietuviai.de administratorius, Romas Šileris – išdo kontrolierius.

Į Vokietijos Lietuvių Bendruomenę įstojo 31 frankfurtiškis (prisideda dar apie 50 jų antrųjų pusių ir vaikų, kaip šeimos narių). FLB Info

Frankfurto lietuvių kunigas

Frankfurto lietuvius ateityje aptarnaus naujas kunigas Valdas Kuzulis. Tai 1970 m. gimęs ir 2002 m. spalio 2 d. įšventintas Vilniaus arkivyskupijos kunigas. Jis studijavo Kaune, Prahoje, Bonnoje, Mūnsteryje, o šiuo metu Mūncheno universitete tęsia doktorantūros studijas.

Limburgo vyskupijos dėka kun. Valdas Kuzulis pagal galimybes kartą per mėnesį atvyks į Frankfurtą prie Maino aukoti šv. Mišių. Visi yra labai laukiami ir visada kviečiami gausiai dalyvauti šiose pamaldose. [el. paštas: valdas.kuzulis@campus.lmu.de]

Esseno-Mūlheimo apylinkė

Apylinkė šiuo metu turi 13 narių. Visi yra susimokėję solidarumo mokesčių.

Lietuvių sielovados namų Oberhausene dėka susirenkame kas 3-čią mėnesio sekmadienį į šv. Mišias, po to galime pabendrauti ir pasivaišinti atsineštais valgiais mums skirtose patalpose.

Susiklostė tradicija kiekvienais metais pagal tautinius įpročius rengti Vasario 16-osios, Velykų ir Kalėdų šventes. Šių metų Kalėdų šventę organizuojame vietinių talentų jėgomis. Tenka pažymė-

ti, kad į apylinkės veiklą įsijungia vis jaunesnio amžiaus žmonės.

Atidarėme liuanistinę mokyklėlę vaikams, kurių yra labai įvairaus amžiaus, todėl dirbame beveik individualiai su kiekvienu vaiku. Mokytojų yra daugiau negu vaikų – tai istorijos, muzikos, pradinė klasių, dailės, literatūros specialistai.

Bendruomenės nariai prisideda ir prie Šilutės ir Emmericho miestų draugijos veiklos, kuri teikia didelę pagalbą Šilutei.

Šios draugijos pirmininku išrinktas Alfredas Bartminas. 2007 m. balandžio 20 d. vyks Emmericho miesto promenados atidarymo šventė, kurioje dalyvaus Juknaičių, Šilutės vaikų popchoro saviveiklininkai.

Nuo ateinančio mėnesio apie apylinkės veiklą galėsite pasiskaityti internete tokiu adresu

www.lietuviai-muelheim.de

N. Windszus, apylinkės pirmininkė

Nūrnbergo apylinkė

Apylinkės steigiamojo susirinkimo dalyviai

2006 m. spalio 21 d. susirinkime nusprendėme įsteigti Lietuvių bendruomenės Nūrnbergo apylinkę, o jos pirmininke išrinkome Astą Korinthe (gyv. Hermann-Hesse-Weg 13, 90513 Zimdorf). Kiti valdybos nariai: sekretorė – Rasa Weiß, išdininkė – Nelli Stankevičienė. Apylinkės kontrolės komisija: Gitana Bielskytė-Elsner ir Augustas Didžgalvis. Steigiamajame susirinkime dalyvavo ir VLB valdybos pirmininkas A. Šiugždinis bei sekretorius G. Ručys.

Tikimės, kad įkurę bendruomenės apylinkę, aktyviau galėsime dalyvauti užsienyje gyvenančių lietuvių gyvenime, lengviau bus pasidalyti patirtimi puoselėjant lietuviškas tradicijas bei skatinant lietuvių kalbos vartojimą ir mokymąsi.

Rasa Weiß, Nūrnbergo apylinkės sekretorė

Įkurta nauja VLB apylinkė

Nūrnberge ir jo apylinkėse gyvenantys lietuviai susibūrė jau daugiau negu prieš metus. Per visą šį laiką mūsų gyvenime buvo įvairių susitikimų, įvykių. Visi drauge šventėme Kalėdas ir Velykas, keliavome į Vasario 16-osios gimnaziją paminėti Lietuvos Nepriklausomybės dienos ir švęsti Joninių šventės. Džiaugėmės, jog keliaudamas po Vokietiją kun. Al. Gudaitis, SJ surado laiko kartu su mumis Nūrnberge aukoti šv. Mišias.

Šauni ir nemaža lietuvių kompanija energingai „sirgo“ žaidžiant „Žalgirio“ ir „Lietuvos ryto“ krepšinio komandoms prieš Bambergo GHP komandą. Sportavome ir patys: liejom prakaitą aerobikos treniruotėse.

Per Kalėdas vaikai kartu su mamytėmis ir tėveliais atliko vaidinimą. Pasisekimas tarp vaikų buvo nemažas, taigi kilo idėja kurti liuanistinę mokyklą. Vadovaujama Gitanos Bielskytės-Elsner mūsų mažųjų mokyklėlė ir toliau plečiasi, suburia aplink save vis daugiau vaikučių ir jų tėvelių.

Išrinkta nauja Hamburgo LB apylinkės valdyba

Orinta Variakojytė, Dalia Prehn, Beata Stankevic (pirm.), Ramunė Tripp ir Aiva Rauzaitė

Valdybos pirmininke tapo Beata Stankevic, sekretore – Ramunė Tripp, kasininkės pareigas ir toliau eina Orinta Variakojytė, Dalia Prehn apsiėmė kuruoti švietimo reikalus ir palaikyti glaudų ryšį su lietuviška mokykla, o Aiva Rauzaitė įsipareigojo tvarkyti internetinį puslapį. Linkime naujai valdybai sėkmingų ir kūrybingų metų, įdomių projektų, daug energijos telkiant lietuvius geriems, prasmingiems darbams ir gražiam mūsų visų bendradarbiavimui.

Šiais metais, kaip ir kasmet, rudenėjant vėl vyko Hamburgo lietuvių apylinkės visuotinis narių susirinkimas. Deja, šį sykį ne viskas vyko sklandžiai. Į metinį susirinkimą atvyko vos 12 apylinkės narių, be to, iškilo įvairių neaiškumų dėl kasininkės ataskaitos. Pastarasis faktas ir tapo kliūtimi atpaaiduoti valdybą nuo finansinės atsakomybės ir atleisti ją iš pareigų. Buvo nuspręsta susirinkimą pakartoti lapkričio viduryje. Nors negausus dalyvių skaičius ir nebuvo formali priežastis susirinkimą atidėti, tačiau ne vieną aplankė mintis apie tai, ar mums, hamburgiečiams, ši bendruomenė dar yra svarbi, ar mums jos dar reikia.

Į pakartotinį susirinkimą atvyko kur kas daugiau narių. Abejonės išsisklaidė. Buvo išklaustas išsamus apylinkės pirmininkės Astos Baikauskaitės pranešimas apie praėjusių metų gausius renginius bei nuveiktus darbus, kasininkė O. Variakojytė pateikė labai kruopščiai parengtą apylinkės finansinės veiklos ataskaitą, išrinkta nauja Hamburgo LB apylinkės valdyba.

Köln-Bonnos apylinkė

Cepelinų balius

Čia, Vokietijoje, taip toli nuo namų, ne vienam iš mūsų vis kildavo mintis: „Kaip norėčiau cepelinų“. Kas dirba, kas mokosi – visi bėgam, lekiam ir dažniausiai nerandame laiko patys sau pasigaminti tokį mūsų visų mėgstamą lietuvišką patiekalą. O kaip norėtusi! Nusprendžiau čiupti jautį už ragų. Pasitarusi su keliais tautiečiais, nusprendėm: jei darom, tai darom! Ir štai rezultatas.

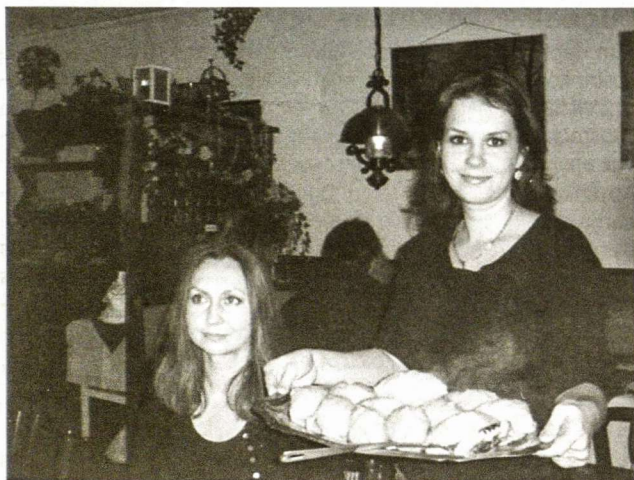
Lapkričio 23 d. Frechene šalia Kölno įvyko taip seniai lauktas „cepelinų balius“. Ir dar koks!

Lietuvaičių susirinko daugiau, negu tikėjomės. Suvažiavo iš visų gretimų apylinkių. Kas iš Bonnos, kas iš Kölno, Solingen ar net Mönchengladbacho. Daugiau kaip penkiasdešimt žmonių tą vakarą smaguriavo cepelinus. Pavalgę visi garsiai traukėme lietuviškas dainas palydimi Gvido Mazgelio gitaros. Sprendžiant iš atsiliepimų, visiems buvo labai skanu ir smagu.

Dėkui už tokį gausų apsilankymą. Labai ačiū visoms padėjėjoms, kurios jau nuo pat pietų stovėjo virtuvėje, skuto bulves, lipdė cepelinus, virė, paskui išnešiojo ir galiausiai plovė indus. (Tarpe jų ir aš.) Ačiū Vaidai, Rasai, Laurai ir visiems kitiems.

Taip pat dėkoju restorano savininkui, kuris mums užleido tam vakarui savo restoraną. Iki kito cepelinų baliaus.

Ieva Kleinauskas

Cepelinai tikrai dideli ir skanūs

Parlamentinės grupės posėdis

Š.m. spalio 31 d. aš, kaip apylinkės pirmininkė, dalyvavau Šiaurės Reino-Vestfalijos Landtage Düsseldorfėje vykusiame Vokietijos ir Baltijos šalių parlamentinės grupės posėdyje. Pranešimą apie politinę ir ekonominę padėtį Baltijos šalyse skaitė Bundestago narys ir

Baltic Sea forumo valdybos pirmininkas Kurtas Bodewigas. Diskusijoje buvo dalijamasi mintimis apie šalių bendradarbiavimo perspektyvas. Susitikime buvo užmegztas kontaktas su šios parlamentinės grupės pirmininku Werneriu Jostmeieriu, kuris savo ruožtu reiškė

susidomėjimą artimesniais ryšiais su vietos Lietuvių bendruomene. Ateinančiais metais planuojama parlamentarų pažintinė kelionė į Lietuvą, prie kurios organizavimo prisidėti buvo pakviesta ir Kölno-Bonnos VLB apylinkė.

S. Tamelytė

Š. m. gruodžio 15 d. Annabergo namuose, Bonn-Bad Godesberge, vyks kalėdinė vakaronė su pamaldomis koplyčioje, Kalėdų seneliu ir eglute vaikams bei muzikine programa ir karštu vynu suaugusiems. Visi maloniai kviečiami.

Skirmantė Tamelytė

Romuvos apylinkė

Darbai, renginiai

Po įdomios apylinkės narių iškylos į Baden-Badeną birželio mėnesį padaryta vasaros pertrauka, o rudenį vėl kibta į darbus. Lapkričio 3 d. Romuvos LB apylinkės valdyba kvietė į Vilniaus lietuvių liaudies šokių kolektyvo „Ugnelės“ koncertą Vasario 16-osios gimnazijoje. Po savaitės vyko antras kino vakaras. Buvo rodomas filmas „Dievų miškas“.

Šoka „Ugnelė“ iš Vilniaus

Apylinkės nariai su šeimomis „Ugnelės“ koncerte

(Nuotraukos Marijos Dambriūnaitės Šmitienės)

„Ugnelės“ koncertas

Š. m. lapkričio 3 d., vakare, Romuvos pilaitės didžiojoje salėje susirinko gana daug tautiečių iš Hüttenfeldo ir aplinkinių miestų. Vilniaus folkloro grupė po sėkmingų koncertų Vokietijoje (Rostocke ir Manneime) kelioms valandoms aplankė Romuvos apylinkės lietuvius ir juos pradžiugino įdomiu pasirodymu. Apylinkės pirmininkė Marija Dambriūnaitė-Šmitienė, pristatydama netikėtai atvykusią grupę, sakė, kad „Ugnelės“ ansamblis yra vienas sėkmingiausių liaudies ansamblių Lietuvoje. Jis gyvuoja jau daugiau kaip 50 metų ir per tą laiką yra aplankęs beveik visą pasaulį. Vien pastaraisiais metais „Ugnelė“ dalyvavo tarptautiniuose festivaliuose Lenkijoje, Prancūzijoje, Turkijoje, Puerto Rike, Meksikoje, Suomijoje, Taivane, Venesueloje,

Čekijoje ir Švedijoje ir laimėjo prizus konkursuose Didžiojoje Britanijoje ir Švedijoje.

Į Vokietiją atvyko trys „Ugnelės“ tautinių šokių grupės: visai mažylių, vidutinio amžiaus vaikų ir vyresnių jaunuolių. Iš viso buvo atvykę 42 vaikai ir jaunuoliai, vadovaujami choreografių ir šokių vadovių Ligitos Didžiulienės, Almos Kernytės ir Renatos Janušonienės. Hüttenfelde „Ugnelės“ šokių grupės sušoko trylika tautinių šokių. Labai įdomu buvo, kad visos ansamblio mergaitės turėjo tikras kasas. Be to, buvo galima matyti, kad visos šokėjos ir visi šokėjai šypsojosi natūraliai – ne dirbtinai ir kad jiems buvo tikrai malonu šokti, net jei žingsniai ne visada buvo labai tikslūs.

pv

Antras filmo vakaras Hüttenfelde

Antrą kartą šiais metais VLB Romuvos apylinkė savo nariams surengė lietuviško filmo vakarą. Penktadienį, lapkričio 10 d., Vasario 16-osios gimnazijos berniukų bendrabučio salėje susirinko didelis būrys lietuvių iš Hüttenfeldo bei aplinkinių miestų ir gimnazijos vyresniųjų klasių mokiniai pasižiūrėti lietuviško kino filmo.

Prieš keletą mėnesių Romuvos apylinkėje buvo rodomas „Vienų vieni“ – filmas apie narsią žymiausio Lietuvos partizano Daumanto kovą su sovietiniais okupantais. Šį kartą buvo demonstruojamas literatūrinis-autobiografinis filmas pagal Balio Sruogos (1896–1947) memuarinį veikalą „Dievų miškas“. Šios

Sruogos knygos, kuri parašyta taip įdomiai, kad skaitoma beveik kaip romanas, turinys yra jo prisiminimai apie Stutthofą (prie Danzigo) koncentracijos stovyklą. Po išlaisvinimo sovietai Sruogą sugrąžino į okupuotą Lietuvą. Čia jis per du mėnesius parašė „Dievų mišką“ apie savo išgyvenimus kaip nacionalsocialistų kalinys. Tačiau net tokio turinio knygos nepraleido pirmųjų pokario metų stalinistinė cenzūra. Mat nacių kacetai ne daug kuo skyrėsi nuo Stalino gulagų Sibire, kur žmogus buvo visiškai tais pačiais metodais žeminamas ir naikinamas. Tik 1957 m., jau Chruščiovui valdant raudonąją imperiją, dešimt metų po autoriaus mirties, „Dievų miškas“ pirmą kartą buvo publikuotas sovietinėje Lietuvoje.

pv

Naujųjų Metų sutikimas Romuvoje

Romuvos apylinkės valdyba rengia Naujųjų metų sutikimą š. m. gruodžio 31 d. 20 val. Vasario 16-osios gimnazijos berniukų bendrabučio salėje. Užkandžiai, gėrimai ir gera nuotaika atsinešama. Registruojama iki gruodžio 25 d. Smulkesnę informaciją teikia pirmininkė M. Dambriūnaitė-Šmitienė tel. 06256-1380.

Apylinkės narių susirinkimas

2007 m. sausio 20 d. (šeštadienį), 17 val., vyksta metinis Romuvos apylinkės narių susirinkimas. Po susirinkimo – vakaronė. Visi kviečiami dalyvauti.

M. Dambriūnaitė-Šmitienė

Baltovinas-2

2006 m. spalio 27–29 dienomis Annabergo namuose, Bonnoje, vyko kasmetinis baltiečių suvažiavimas, kurį organizavo Vokietijos Lietuvių Jaunimo Sąjunga (www.vljs.de) ir Aušra Malinauskaitė. Kaip ir praėjusiais metais, jo tema buvo Hellovinas – Baltovinas.

Susirinko apie 30 dalyvių, tarp kurių buvo vienas latvis ir vienas latvių kilmės lietuvis. Deja, pasigedome estų.

Pentadienio vakarą pradėjome žaidimais, o juos žaisdami visi susipažinome; bėgiojome po namo aukštus, bandydami surasti paslėptus vaiduoklius ir išvesti savo komandą į priekį. Nugalėtojai buvo apdovanoti vaiduokliškais prizais. Šeštadienį pradėjome diskusijomis „Kodėl aš (ne-)tikiu“. Pasidaliję grupelėmis, diskutavome dėl Andrejs Urdzės pateiktų kontraversišių tezių bei klausimų ir susirinkę į vieną didelį ratą apibendrinome išvadas. Vėliau pradėjome ruošti vakarui: puošėme ir puošėmės, skaptavome moliūgus, kas norėjo, galėjo pasinaudoti galimybe prieš šiurpų vakarą apsilankyti saunoje.

Velniai, raganos, žudikai, vėlės ir visi kiti dalyviai vakarop susirinko pagrindinėje salėje. Vakarą pradėjo Rimas Čuplinskas su Velnio valanda. Sužinojome, kad senovės lietuviai velnią taip pat vadino „vokietuku“, studentai suvaidino trumpą spektaklį pagal lietuvių liaudies pasaką „Boba velniui ant ragų“. Tolesnę vakaro dalį bendravome vieni su kitais ir linksmai leidome laiką. Visą baltoviną vyko žaidimas: tarp mūsų buvo vienas „žudikas“, kuris norėjo „išžudyti“ visus gyvuosius, o pastarųjų tikslas – išgyventi iki ryto. „Žudikas“ buvo toks gudrus, jog rytą ant paminklo buvo pasirašiusios visos mirusiųjų vėlės.

Sekmadienio rytą vyko pamaldos ir suvažiavimo aptarimas.

Apie pietus visi atsibučiavome ir atsiveikinome iki kitų susitikimų, į kuriuos nuoširdžiai kviečiame ir JUS!

Eglė N.

Nauja jaunimo internetinė svetainė

Lapkričio pradžioje startavo nauja (patrauklesnė, informatyvesnė, interaktyvesnė) VLJS interneto svetainės versija, kurią galima pasiekti jau įprastu adresu www.vljs.de bei galbūt lengviau įsime namu www.studentai.de.

Kuo ši svetainė skiriasi nuo buvusios? Iš tiesų daug kuo.

Pavyzdžiui, lankytojai gali greitai ir nesudėtingai užsiregistruoti. Registruotas vartotojas gali matyti kitus registruotus narius, tiesiogiai su jais bendrauti, susirasti naujų draugų, gyvenančių netoliese. Puslapyje yra kelios skiltys, matomos tik registruotiems vartotojams. Kiekvienas registruotas narys gali asmeninėje foto galerijoje dėti nuotraukas, jas paviešinti visiems arba tik kai kuriems nariams, jas komentuoti, vertinti ir šiaip grožėtis.

Visi puslapio lankytojai gali užsiprenumeruoti el. paštą siunčiamas naujienas. Kasdien, išskyrus sekmadienius, vakarais pateikiame

lietuviškos spaudos apžvalgą. Be šios informacijos, pateikiamos naujienos iš Vokietijos, susijusios su mūsų kraštiečiais, bei, savaime suprantama, lietuvių jaunimu.

Kalendoriuje galima rasti įvairių renginių bei švenčių datas, bei visiškai nesudėtingai patiems pranešti apie kokį nors renginį, kurio dar nėra kalendoriuje. Taip visiems padedant galėsime turėti aktualų įvykių kalendorių.

Taip pat yra įrengtas internetinis forumas – tai virtuali vieta internete pasikeisti mintims ir patirtimi. Ten net ir neprisiregistravę naudotojai gali skaityti kitų įrašytus pranešimus, atsakyti į juos, dalyvauti diskusijose, skelbti skelbimus bei kitus pranešimus.

Taigi visa tai išbandyti kviečiame ir jus. Tiesiog užeikite į Vokietijos Lietuvių Jaunimo Sąjungos svetainę www.vljs.de ir įvertinkite patys.
VLJS valdyba

Komisija iš Lietuvos

Jau keletą metų Lietuvos valstybė remia Vasario 16-osios gimnaziją. Iš viso gimnazijos ir bendrabučio išlaikymas kainuoja apie pusantro milijono eurų per metus. 55% reikalingų lėšų gaunama iš vokiečių valdžios, 30% surenkama iš mokinių tėvų, o 15% skiria Lietuva. Todėl rugsėjo 26–29 d. gimnazijoje viešėjo Tautinių mažumų ir išeivijos departamento delegacija, norėdama susipažinti su ugdymo įstaigos finansiniu įsipareigojimu Lietuvai vykdyti. Atvyko departamento Finansų ir buhalterinės apskaitos skyriaus vedėja Mariolė Navsutienė ir vyriausioji specialistė Lina Balsienė. Taip pat norėta susipažinti su ugdymo turiniu ir ugdymo proceso organizavimu, ypač atkreipiant dėmesį į lituanistinių dalykų dėstymą. Todėl į delegacijos sudėtį buvo įtraukta Švietimo ir mokslo ministerijos Pagrindinio ir vidurinio ugdymo skyriaus vyriausioji specialistė Danutė Kolesnikova.

Rugsėjo 26 d. delegacija susitiko su lietuvišiais mokytojais, susipažino su gimnazijos darbu, apžiūrėjo patalpas, o 27 ir 28 d. lankė lietuvių mokytojų pamokas ir tikrino gimnazijos bei bendrabučio finansinę apskaitą. Komisija konstatavo, kad visos gautos lėšos buvo naudojamos pagal paskirtį, o gimnazija atitinka Europos dvikalbės mokyklos standartus.

Vokietijos susivienijimo šventė

Tarp visų lietuviškų ir krikščioniškų švenčių Vasario 16-osios gimnazijos mokytojai, mokiniai ir jų tėveliai kasmet švenčia ir Vokietijos susivienijimo šventę. Spalio 2 d., šventės išvakarėse, susirinko pilna salė pasiklausyti mokinių koncerto. Daug darbo įdėjo mokiniai ir jų vadovas muzikos mokytojas G. Ručys, nes mokslo metai dar neseniai prasidėjo ir repeticijoms laiko buvo ne kažin kiek. Kaip koncerto leitmotyvas skambėjo Eugenijaus Ališankos eilės vokiečių kalba. Buvo pasirinkti šio plačiai pripažinto lietuvių poeto eilėraščiai Europos tema. Juos atrinko ir deklamatorius parengė mokytoja dr. G. Hofmann.

Jau tapo tradicija, kad šiame minėjime dalyvauja Hüttenfeldo vyrų choras. Ir šį kartą jis atliko keletą puikių kūrinių.

Šventė pasibaigė vaišėmis, kurias paruošė abiturientai. Mokinių mamoms iškepė daug ir įvairaus skonio svogūninių pyragų, abiturientai parūpino šviežio vyno – vaišės buvo tikrai vokiškos nacionalinės. Trūko tik šokių, bet šitai palikta lietuviškoms šventėms.

Mokinių tėvų susirinkimas

Mokinių tėvų susirinkimas šiais metais vyko spalio 14 d. Visi tėvai su klasių auklėtojais susirinko į klases, aptarė iškilusias problemas ir išsirinko klasės tėvų atstovus. Bendrabučio salėje visus pasveikino tėvų komiteto pirmininkas H. J. Kock, kuris ir pranešė apie praėjusių metų veiklą. Direktorius A. Smitas pateikė pranešimą apie pereinamųjų metų gimnazijos veiklą ir apie rūpesčius dėl artimiausios ateities, pavyzdžiui, dėl abitūros egzaminų tvarkos pakeitimų. Nuo šių mokslo metų Hessene mokiniai turės laikyti centrinius abitūros egzaminus. Į naująjį mokyklos tėvų komitetą išrinkti pirmininkas H. J. Kock ir vicepirmininkė Langienė. Po oficialaus susirinkimo tėvai turėjo progos individualiai pasikalbėti su mokytojais ir auklėtojais apie savo vaikų mokslą ir elgesį.

Mokytojų iškyla

Spalio 21 d. mokytojai dalyvavo kolegės R. Vomberg suorganizuotoje ekskursijoje į Speyerio miestą. Gidės vedami, jie apžiūrėjo įžymias miesto vietas, grožėjosi senąja miesto architektūra, sužinojo daug istorinių faktų ir gyvenimiškų istorijų apie šį miestą. Popiet aplankyta Technikos muziejus, kur pamatyta ir sužinota daug įdomaus bei informatyvaus. Vakaras praleistas itališkame restorane „Porto Vecchio Veneziano“.

Tėvo H. Šulco viešnage

Spalio 24–26 d. gimnazijoje viešėjo kunigas salezietis Hermanas Šulcas. Jis yra buvęs mūsų mokyklos mokinys, o šiuo metu gyvena ir dirba Ruandoje bei Lietuvoje. Mielas svečias bendravo su 9-tos ir 10-tos klasių mokiniais pamokų metu, o vakare susitiko su lietuvišiais mokiniais. Kunigas Šulcas pasakojo apie savo gyvenimą ir darbą, diskutavo, atsakinėjo į klausimus, rodė filmus iš savo gyvenimo Ruandoje.

Mokiniai iš Pietų Amerikos pakvietė kunigą vakarienės, kurios metu svečias kalbėjosi su jais ir vaišinosi jų pagamintais nacionaliniais Pietų Amerikos patiekalais.

Rūkymas kenkia sveikatai

Visi žino, kad rūkymas kenkia sveikatai, bet vis tiek atsiranda rūkalių. Ypač pavojingai būtinai turi išbandyti cigaretę ir dažnai prie jos pripranta. Mokykla, žinoma, bando mokinius apsaugoti ir atlieka aiškinamąjį darbą. Todėl mūsų

gimnazijos 6–8 klasių mokiniai spalio 26 d. aplankė Heidelbergo universiteto „Thorax“ kliniką. Čia gydytojai jiems aiškino apie rūkymo žalą ir parodė, kokias ligas rūkymas sukelia. Mokiniai galėjo pasikalbėti ir su ligoniais, kurie dėl rūkymo serga įvairiomis nepagydomomis ligomis, ypač vėžiu. Matyti vaizdai mokinius ir mokytojus sukrėtė.

Europos akademijos projektas

Lapkričio 28 d. Darmstadto Europos akademijos vadovas Bengel vedė gimnazijoje projektą, kuriuo norėjo mokiniams parodyti, kaip veikia Europos Sąjungos valdžios organai. Jau ne pirmą kartą toks projektas vyko gimnazijoje. Inscenuojamas konfliktas, kurį mokiniai, „perėmę“ Europos Sąjungos komisijos, Ministrų tarybos bei Europos Parlamento narių pareigas, privalo įveikti ir užgesinti. Šį kartą buvo gauti įspėjimai dėl teroristinių veiksmų Prancūzijoje ir Alžyre, o Europos Sąjunga buvo prašoma padėti bei tarpininkauti. Ministrų tarybos pirmininkės vaidmenį perėmusiai K. Matutytei teko su kolegomis ministrėmis sudaryti planą, kuriam pagal ES reikalavimus visi ministrai vienbalsiai turėjo pritarti, atsižvelgdami į savo krašto interesus bei istorinius įsipareigojimus. Vykstančias derybas sekė ir sienlaikraštyje aprašinėjo „korespondentės“ Daina Smitaitė ir Gabrielė Jankūnaitė. Šiame projekte dalyvavo tryliktos klasės mokiniai. Žaidimo metu jiems išryškėjo Europos Sąjungos organų kompetencijos ir darbo būdas.

Svečiuose folklorinis ansamblis

Gruodžio 1 d. Klaipėdos „Ažuolyno“ gimnazijos folklorinis ansamblis „Gervelė“ nudžiugino gimnazijos mokinius ir mokytojus gražiu pasirodymu. Vadovaujami mokyto. Astos Strumilienės, 20 gimnazistų ir gimnazistų atliko nemažai tiek Mažosios Lietuvos, tiek kitų Lietuvos regionų senovinių liaudies dainų, pašoko tautinių šokių, pagrojo linksmų melodijų kanklėmis, skudučiais ir kitais instrumentais. Į programą ansamblis įtraukė ir Vasario 16-osios gimnazistus bei mokytojus. Dalis programos buvo skirta Kalėdų motyviui: atlikėjai kartu su žiūrovais sudainavo tris senovines kalėdines dainas ir pavaišino visus iš Lietuvos atsiųžtais kūčiukais.

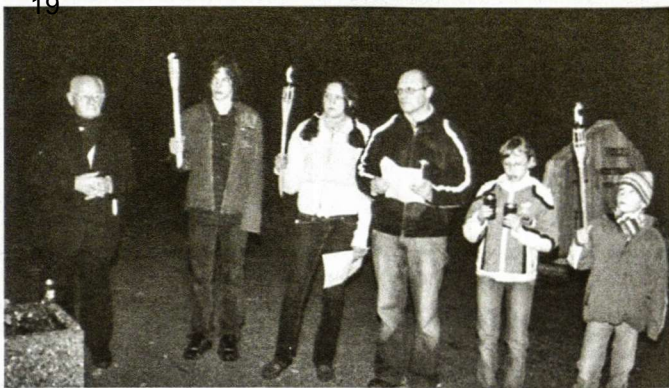
V16gim-info

Vėlinės

Pasibaigus rudens atostogoms, lapkričio 13 dienos vakarą pilies koplyčioje susirinkę moksleiviai ir mokytojai uždegė žvakutes, kviečiančias prisiminti amžinybėn išėjusius artimuosius, gimines, gimnazijos mokytojus bei geradarius. Ateitininkai skaitė prasmingas eiles, skirtas Vėlinių vakarui. Mokyklos kapelionas kunigas J. Dėdinas aukojo šv. Mišias. Po jų visi kartu aplankė šalia esančias kapines, kuriose buvo pagerbti amžinam poilsiui atgulę lietuviai, ant jų kapų uždegtos žvakutės ir skaitoma Vėlinėms skirta poezija.

Vėlinės

(Šio puslapio nuotraukos: Marijos Dambriūnaitės Šmitienės)

Abiturientai per šimtadienį atlieka programą

Šimtadienis

Lapkričio 18 d. vakare šimtas, o gal ir daugiau žvakučių sušvito ant šventiškai papuoštų stalų bendrabučio salėje. Tą vakarą gimnazijos tryliktokai ir dvyliktokai pakvietė gimnazijos mokytojus, buvusius mokinius, savo draugus ir artimuosius į šventę, tradiciškai vadinama šimtadieniu. Simboliškai tai reiškia, kad iki abiturientų egzaminų liko šimtas dienų. Vakaras, kaip įprasta, prasidėjo organizatorių parengtomis programomis. Kelinti metai paeiliui šioms programoms parengti naudojamos kino priemonės. Tad ir šiais metais, panaudojant filmuotą medžiagą, labai vaizdžiai dvyliktokų charakterio savybes bei išorės bruožus, jų gabumus atskleidė abiturientai. Kiekvienam pagal išskirtinį jo bruožą buvo įteiktos metų nominacijos už muzikalumą, sportiškumą, gabumus moksle ir kt. Neliko skolingi tryliktokams ir dvyliktos klasės mokiniai. Jų

profesionaliai nufilmuotoje medžiagoje išvydome tryliktokų sapnus, kurie atspindėjo abiturientų lūkesčius, jų interesus, pomėgius, charakteringus jų bruožus. Po to abiturientai dvyliktokams įteikė simbolinį raktą ir visi buvo pakviesti prie vaisių stalo. O vaisės išties buvo labai įspūdingai ir šventiškai paruoštos pačių gimnazistų ir jų auklėtojų A. Allahyar-Parsa, I. Krauter-Werner, R. Vomberg bei M. Schäfer. Tad skaniai pasivaišinus, nepritrūko niekam jėgų ir noro dar ilgai bendrauti, šokti, linksintis.

V16gim-info

Rudens šventė

Jau antrus metus mokykloje rengiama Rudens šventė. Šią šventę organizuoja vyresniųjų klasių mokinių Globėjų būrelis, kuriam vadovauja mokytoja dr. G. Hoffmann. Globėjai organizuoja šią šventę, norėdami kuo daugiau sužinoti apie savo globotinius penktokus ir šeštokus. Ir mažiukai, ir didieji šia švente labai džiaugiasi. Šventės pradžioje mokiniai ruošė „žibintus“, t.y. išpjaustė moliūgams akis ir burnas. Vėliau, įdėjus į juos žvakutes, jie virto linksmais, liūdnais ar net baisiais „žibintais“. Moliūgai „švietė“ visą vakarą ant mokyklos laiptų, ir visi mielai fotografavosi tarp jų.

Tie, kuriems darbas su moliūgais greitai atsibodo, galėjo dalyvauti žaidime. Buvo kviečiama atsakyti į klausimus apie mokyklą, pvz.: kiek pakopų turi mokyklos įėjimo laiptai, kokia upė teka pro mokyklos parką ir t.t. Laimėtojas, galėjo vieną dieną neruošti jokių namų darbų!

Po įvairių užsiėmimų visi labai išalko. Alkio malšinimu pasirūpino mokytoja S. Cassel, ji išvirė moliūgų sriubą, kurią visi mielai valgė.

V16gim-info

Mirusieji

Juozas Račkauskas,

sunkios ligos ištiktas, staigiai mirė Schwetzingeno ligoninėje 2006 m. lapkričio 20 d.

Velionis gimė 1924 m. gruodžio 2 d. Kaune. Tėvynę apleido 1944 m., atvyko į Vokietiją, kelis metus išgyvenęs Anglijoje vėl sugrįžo į Vokietiją. Grįžęs daug metų dirbo amerikiečių armijos 8591 lietuvių darbo kuopoje, kuriai vadovavo Jonas Valiūnas. Račkauskas buvo jos pavadojuoju. Dėl pablogėjusios sveikatos 1985 m. išėjo į pensiją.

J. Račkauskas buvo susipratęs lietuvis, priklausė daug metų Schwetzingeno lietuvių apylinkei, dalyvaudavo lietuviškose pamaldose ir visuose apylinkės susirinkimuose.

Atsiveikinimo pamaldas, skambant lietuviškoms giesmėms, laikė kun. Jonas Dėdinas Ketscho bažnyčioje lietuvių ir vokiečių kalbomis. Dalyvavo būrelis Schwetzingeno apylinkės narių ir pažįstamų vokiečių. Liko dvi seserys Amerikoje ir Lietuvoje. Velionio urna bus palaidota Kretingoje, Lietuvoje, kur gyvena žmona Milda.

Vilius Kurcas

